B ante a

Baal nomē idoli cuiuſdam. ⁊ inter
p̄tatur ſingulare ſm Iſidorum
vide infra in Belus
Baalberith dicit idolū iuratōis
Baalim dicuntur idola aſſyriorum
Baalpharaſim interpretat diuiſio virorum.
Baalphaſis interp̄tatur diuiſio inimicoꝝ.
Babatū dicit ferrū quod annectit faber equo
cum gumpho.
Babel interp̄tatur cōfuſio. Inde Babylō vl
Babilōia ciuitas vbi olim hoīes turrim edi/
ficantes diſperſi ſunt immiſſa diuinitus cōfu
ſione linguarū inter eos. Inde babylonia re/
gio. ⁊ babylonius a. ū. nomē patriū vl gentile
Babiger. baboſus. baburtus idem. ſ. ſtultus
ineptus. hebes. inops.
Baburra. i. ineptia vel ſtulticia
Bacca. ce. f. o. p̄ duo c. eſt fructus oliue ⁊ etiā
lauri. Punitur tñ qñq; p̄ quolibet fructu. et p̄
cipue arborū ſiluestriū. Inuenit etiā bacca p̄
gemma precioſa. Unde i Auiona. Quid niti
do preciū cortice bacca daret. Inde baccatus
a. um. i. baccis lapidibus adornatus. Uel ſm
primā ſignificationē de fructu baccarum ha/
bundans vel paſtus. Inuenitur etiā pro cate
na. vt Colla baccis attrita. i. catenis. Iñ bac/
catus. a. um. i. catenatus.
Baccar. aris. f. t. dicitur herba faſcinū pellēs
et dicitur a bacca. Unde Uirgilius in bucoli
cis. Baccare cinge caput.
Baccaulum. n. s. dicitur feretrum i quo mor
tui deferuntur.
Baccha. che. ſacerdotiſſa bacchi.
Bacchanalia bacchanalium vl liorum. feſta
bacchi. Iuuenalis. Qui chairos ſimulant et
bacchanalia viuunt
Bacchania. f. p. i. furor.
Baccharium. n. s. quoddam vas vinarium.
Bacchanna. ne. f. p. idem
Baccheus. a. um. ⁊ bacchicus. a. um. in eodē
ſenſu. i. de baccho exiſtens.
Bacchides proprium nomen viri. de quo ha/
betur in libro Machabeorum
Bacchinal. n. t. i. torcular preſſorium.
Bacchis. bacchidis. f. t. i. femina colens feſtū
bachi. i. ſacerdotiſſa eius.
Bacchius. m. s. quidā pes metricus quo i fe
ſtis bacchi vtebantur. vide ſupra antibachi⁹
Bachiū. n. s. i. feſtum bacchi. Bacchiū etiam
dicitur paruus vrceus quo vtebātur in feſtis
bacchi ad vinum tenendū. ſed poſtea in vſus
aquarios tranſijt.
Bacchula. dimi. i. parua baccha.
Bacchus bacchi dicitur de⁹ vini ⁊ ponit qñ
q; p̄ ipſo vino. Unde Cato. Cū venere ⁊ bac/
cho lis eſt ſed iūcta voluptas. Et ſm fabulas
dicit egiſſe nocturnas feſtiuitates. ⁊ fuiſſe ma
giſter ebrietatis. p̄priarum vxorum violator.
⁊ primorum vxores euellens ⁊ furiens ac fu/
rioſus. nouiſſime ſb̄o a titanis occiſus eſt Etiā
bacchus eſt quoddam genus carminis qđ in
feſto bacchi canitur. Itē fabuloſe dicit q̄ Iu
piter generauit filiū q̄ dicebat bacchus cuius
mater anteq; pareret intoxicata fuit ⁊ morieba
tur. ⁊ filius de matre mortua fuit exciſus q̄ di
citur inueniſſe vinum. Unde. Eſt menſura ba
tus proprium quoq; dicito bacchus.
Baculus. m. s. dicitur a baccho ſm Iſidorū
quia ab ipſo baccho dicitur repertus. quia ho
mines vino moti baculo innitebātur. Uel di
citur a baiulo. as.
Badius. m. s. dicitur equus quem antiq̄ va/
dium dicebāt. a baiulo as. quia nos baiulat.
vel dicitur badius quaſi vadi⁹. a vado is. q;
fortius vadit inter cetera animalia.
Bafer a. um. i. groſſus vel agreſtis
Bahen eſt ornamentum colli ex anulis aure/
is confectum. Bahen. n. grece. corona latine.
Baia. f. p. dicitur portus. Itē baie. arū eſt ci/
uitas i ytalia iuxta mare. quia ibi eſt loc⁹ por
tuoſus et delectabilis. Inde baianus. a. ū. no
men patrium
Baiulum. n. s i. frenum equi
Baiunola. f. p. đr lect⁹ q̄ in itinere baiulatur.
Bala. le. interpretatur inueterata. Fuit enim
ancilla Rachelis.
Balaam interpretatur vanus populus
Balach interp̄tatur p̄cipitās ſiue deuorans.
Balanite. arum. i. vue vel vites inſtar glandi
um vuas facientes grandes. Inde hec balani
tides. itidis. gemma precioſa
Balanon grece dicitur glans
Balans antis. participium. o. ge. a balo as. et
balans antis. f. t. pro oue
Balanus pe. cor. quedam arbor. Et vt dicūt
genus eſt quercinū. Iñ hoc balanū balani p̄
fructu ⁊ pro vngento inde facto Inde balana
tus a. um. i. balano vnctus ſm Huguitionē
Quidam dicūt q̄ balanus eſt caſtanea cocta
ſ. baloſa ⁊ cor. la.
Balatro. onis. i. clamoroſus ioculator Un/
de Oracius Mendici mane balatrones Ul
balatrones ſm quoſdam dicuntur prodigi et
leccatores a tali Seruilio balatrōe ⁊c. Sed

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſm hanc ſignificationē melius dr̄ baratro tro
nis a baratruꝫ. ꝛ apte baratro onis .i. leccatoꝛ.
dr̄ a baratrum qꝛ oīa bratro .i. ventri cōmittit
Balatus tus tui dicit̄ clamoꝛ ouiuꝫ
Balbus dr̄ balbutiens vel titubans q̇ verba
non exp̄mit ſed frangit. a balbādo dict᷒. Sꝫ
bleſus dicit̄ qui litteras imp̄fecte pꝛofert.
Balducta te. f. p. dicit̄ lac preſſuꝫ a ſero .ſ. mu
tata. ꝛ dicit̄ balducta q̄ſi valde ducta. qꝛ val
de preſſa eſt ꝛ ducta
Balea. f. p. i. funda vel inſtrumentū qđ vul/
go vocat̄ baleſtꝝ. Inde baleari᷒ ꝛ hic baleatoꝛ
.i. funditoꝛ vel baliſtratoꝛ. ꝛ dicit̄ a balin
Balearis cō. t. ꝛ hoc re. i. cum balea iactabile.
Inuenit̄ etiam balearis pꝛo funda ꝛ deriuatur
tūc a noīe inſule. Baleros enī vel balerica vl̄
balearis inſula eſt hiſpanie. Et ſunt due ſcilꝫ.
aphꝛoſiades ꝛ gemaſiades maioꝛ ꝛ mioꝛ. Vn
de vulgus eas maioꝛicam ꝛ minoꝛicam vocat
In his inſulis pꝛimuꝫ reperta eſt funda. Vñ
balearis dicta eſt funda. ꝛ balearis dicta eſt ta
lis inſula. Et in vtraqꝫ ſignificatione a balin. a
q̇ balea. Et a balea baleos vel balerica vel ba/
learis. a quo etiā hic ꝛ hec balearis ꝛ hoc re no
men gentile
Balena. f. p. quidā magn᷒ piſcis. ꝛ dr̄ a balin
qđ eſt fundere vel iacere. eo ꝙ effundat vel ia/
ciat aquā huc ꝛ illuc alti᷒ cunctis beſtijs mariꝫ
Baleſtrū ſtri. n. s. ab alin dicit̄. Inde baleſtro
ſtras ſtrare. i. cū baleſtro aliq̇d p̱ijcē vel p̱cutē.
Balin grece latine dicit̄ iacere ſiue emittere vl̄
effundere
Balinō greci. balneum latini dicūt qꝛ anxie/
tatem animi tollit a balin ꝛ noys quod ē mēs
qꝛ iacit anxietateꝫ de mente. Hinc hoc balneū
nei. a leuatione meroꝛis dicit̄. Inuenitur etiā
in femi. genere balnee arum. Inde balnerium
rij. ꝛ balneatoꝛium rij. ambo pꝛo loco in q̇ bal
neatur
Baliſta. f. p. genus eſt toꝛmenti. vel dicit̄ om/
ne illud quod aptū eſt ad mittendum iacula et
tela. ꝛ dicitur a balin ꝛ haſta. Toꝛquetur enī
verbere neruoꝝ iacit haſtas ꝛ ſaxa. vel dicitur
a baleros inſula quadaꝫ vbi vſus baliſtaꝝ pri
mitus eſt inuentus. Inde baliſtarius. qui fa/
cit baliſtas vel qui iacit cū eis
Baliuus eſt officialis dn̄i tp̄alis. vt de ſen. ex
cō. c. dilecto. ꝛ in cle. i. de pe.
Balneolum. n. s. i. paruū balneum
Balneū vide ſ. balinon
Balſam᷒. f. s. dr̄ arboꝛ balſami ſilis viti in ſti
pite. folijs ſilis rute. ſed albioꝛib᷒ ſempqꝫ ma/
nantibus. in qua q̇nqꝫ ꝯſiderant̄ .ſ. folia lignū
coꝛtex fructus ꝛ ſuccus. Unde
Balſamū. n. s. eſt lignū vel fructus vel liquoꝛ
eius. Et nota ꝙ multiplex vnguentū balſam᷒
affert. Pꝛimū eſt p̄cioſi᷒ alijs quod ſpōte ma/
nat de folijs. ꝛ illud vocat̄ balſamū. Scđm eſt
carpobalſamū vel xirobalſamū. Tertiū ē opo
balſamū. Quartū eſt folio balſamū. Quintū
eſt calobalſomū vel xilobalſamū. Et p̱bat̄ ſic
an ſit coꝛruptū balſamū vel nō. Si ferat̄ i ma
nu ꝯ ſolē urit carnē ſi nō eſt coꝛruptū. Inde
balſamat᷒ a ū. i. balſamo inunct᷒. qđ etiaꝫ pōt
eſſe p̱ticipiū. Nā balſamo as. i. balſamo inun/
gere. quod cōponit̄ cū in. ꝛ fit inbalſamo as. i.
valde balſamo inungere
Balteū eſt etroclitū in ge. qꝛ in ſingulari ē ge.
.m. ꝛ in plī. ge. m. vel neu. ꝛ ſemp̱ ſecunde decli.
Et eſt balteus cingulū militaris ſic dict᷒ qua
ſi pendēs. qꝛ ex eo dependent ſigna ad demon/
ſtrandū legionis militaris ſūmā. i. ſexmilium
ſexcentoꝝ. ex quo numero ꝛ ipſi conſiſtūt. Vñ
ꝛ balteus dr̄ non tm̄ ꝙ cingit ſed etiā id a quo
arma dependēt. Vñ Job. xij. Balteū regū diſ
ſoluit ꝛ precingit fune renes coꝝ. Inde balteo
lus. i. p̱uus balte᷒. ꝛ balteatus a ū. i. balteo oꝛ
natus. Auroꝛa. Balte᷒ eſt carnis macies can/
doꝛqꝫ pudic᷒
Baliſtriū. n. s. eſt locus vbi ſūt multa balnea
q̄ſi luſtratus balneis
Balluta. f. p. ē publica vtilitas. vel eſt vas lu
ti. C. de metal. li. xi. ſm Accurſ.
Bamoth. interpꝛetat̄ euentus moꝛtis
Bannū ſm vulgare gallicoꝝ ꝛ lombardoꝛuꝫ
videt̄ eſſe edictū publicū. iuxta illud qđ dicit
Ray. c. q' clericis. de fo. cōpe. ꝙ pꝛeco pariſien/
ſis nūciat bannū noīe epi a rege
Bannitoꝛiū rij. n. s. eſt locus cauſarum. al's
panditoꝛiū
Baptiſmus. m. s. interpꝛetat̄ tinctio. dict᷒ a
baptes qđ eſt flumē vel aqua vel etiam ſacruꝫ
Vñ hoc baptiſma matis idē. Et differūt ba/
ptiſmus baptiſma baptiſmum. qꝛ baptiſmū
.n. s. ſm Iſidoꝛum valet tantum ſicut vnctio.
quia baptiſmum grecum tractuꝫ eſt in latinū.
ꝛ dicitur mentis purgatio per cōfeſſionē. Vñ
in euangelio erat Johannes in deſerto predi/
cans baptiſmuꝫ penitētie. Sed baptiſma ma
tis eſt aqua ſiue ſacramentum ſub certa foꝛma
verboꝛum p̱ractum. per quod mundatio aīe ꝛ
coꝛpoꝛis deſignat̄. Sed baptiſmus cōpꝛehen
dit iſta duo. ꝛ tñ ſepe vnum pꝛo reliquo ſumi
tur. Unde baptiſmū pꝛopꝛie tibi ſit munda/
tio mētis. exterioꝛ que fit p̱ aquā baptiſma vo
cat̄. Baptiſmus vox hec nectit vtrūqꝫ ſimul.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Baptiſta.m.p.dicitur qui baptizat

Baptiſteriū.n.s.i.ſtatio baptiſmatis. ⁊ dicitur a ſterion quod ē ſtatio ⁊ baptiſma. ⁊ ſumitur tam pro baptiſmate qȝ pro loco. qđ ⁊ hoc baptiſatoriū dicit᷑

Bar lingua ſyria filius interpretat᷑

Barach interpretat᷑ fulgurās

Barachias interpretat᷑ bn̄dictus dn̄i. vel bn̄dictus dn̄s

Baratro vide s̄.balatro

Baratrū.n.s.nomē eſt nimie altitudinis ⁊ pfunditatis. ⁊ dicitur barathrum quaſi voratrum.id eſt vorago atra ex profunditate. quia omnia deuorat. Et dicitur barathrum quandoqȝ infernus. qn̄qȝ profundiſſimus locus inferni.in quo nulla eſt redēptio.qn̄qȝ foſſa.qn̄qȝ gurges vertiginoſus.qn̄qȝ venter. quādoqȝ etiam profundus puteus in quē execratores precipitant᷑. Unde hoc etiā barathrū qꝛ deuorat oīa dico

Barba.f.p.dicunt᷑ crines q̇ creſcunt circa mētum virorū. ⁊ dicit᷑ barba quaſi virana a viro quia virorum eſt ⁊ non mulierū. Et proprie barba eſt hominum.ſed barbe aliorum animalium. Inde barbula.i.parua barba. Inde etiā barbatus a ū.i.habens barbam longam.quod ⁊ pro ſapiente dicitur. Nā ⁊ olim philoſophi in ſignum ſapientie ſolebant paſcere barbas. Inde barbatulus a ū.i.parū barbatus.

Barbanus pe.produ.i.patruus

Barbara propriū nomē virgis. Eſt etiā qdā modus ſyllogiſandi in pma figura. cōſtans ex tribus vniūſalibus affirmatiuis.ſic etiā baraco ⁊ baralipton ſunt modi ſyllogizandi

Babaria.f.p. dicta eſt quedā terra iuxta greciā propter excellentiā crudelitatis

Barbaries rici.regi barbarorū

Barbariſmus.m.s.dicitur a barbarꝰ ⁊ mos. quaſi cōſuetudo ⁊ mos barbarorū.ſ. vitiū qđ conſiſtit in coniunctione litterarū in ſyllaba vel ſyllabarum in dictione. vel in earum accentibus.quo vitio maxime barbari ſolēt vti. ideo ab eorum conſuetudine nomē habuit. Vel dr̄ a barba ⁊ rure ⁊ more.quaſi mos ⁊ conſuetudo barbe rude durioris ⁊ ruris.quia eni rusticole vtpote inculti ⁊ duri rudes ⁊ incultas ſolēt habere barbas. ideo ad eius moris ſilitudinē barbariſmus dicitur vitiū in dictiōe que nō eſt culta ſua proprietate. Item barbariſmus ſi eſt in cōi ſermone ſiue rōne vitiū eſt ⁊ euitandus. Si autē in poemate fiat vel in aliq̄ proſaico dictamīe aliqua rōnabili de cā figura erit ⁊ dicet᷑ methaplaſmus

Barbaralexis ē aliene lingue corruptio. ⁊ dicitur a barbarꝰ ⁊ lexis quod eſt ſermo. Et differt a barbariſmo.quia barbariſmus eſt corruptio proprie lingue. vt ſi grecus corrūpat linguā grecā latinus latinam. Barbarolexis ꝓo eſt corruptio aliene lingue. vt ſi grecus corrūperet latinā linguā ⁊c.

Barbaroſtomus.m.s.dicitur qui verba plena barbariſmis profert

Barbarus a ū.i. crudelis incultꝰ auſterus ſtolidus. Un̄ olī gentes oēs dicte ſūt barbare pter grecos ⁊ latinos. Inde barbaricus a um. ⁊ barbaratinꝰ a ū in eodē ſenſu. Papias ꝓo dicit. Barbarus incultus vulgaris impitꝰ erneꝰ

Barbitiſta cō.p.qui vel que cātat cū barbito. ⁊ dicitur a barbitus

Barbitondiū.n.s.i.tonſura barbe. vel locus vbi tondetur. ⁊ dicit᷑ a barba ⁊ tondeo

Barbitonſor.m.t.dicit᷑ qui barbaȝ tondet.vt barbarius.a barba ⁊ tonſor

Barbitus.n.s.quod ⁊ hoc barbitum inuenit᷑ eſt quoddā inſtrumentum muſicū quaſi barritus.qꝛ de oſſibus barrorū fit

Barca.f.p.dicit᷑ pua nauis merces ad littꝰ portās. Inde barcula ⁊ barcella.i.pua barca. Inde barcarius. ⁊ dicit᷑ qui facit barcas

Bardus.m.s.dicit᷑ ſtultus hebes ineptꝰ tardꝰ qui ⁊ alio nomine dicit᷑ blennꝰ. Bardus etiā ſumit᷑ pro cantore laudis vel populo. Un̄ Lucanus. Plurima ſecuri fudiſtis carmina bardi. Inde dicti ſunt longobardi vel p ſyncopā lombardi q̄ſi longibardi. vel a longis barbis quas ſolebant nutrire ⁊ non tondere. Inde lōbardia vel longobardia puincia quā poſſederunt.a cuius noīe mō ſumit᷑ gentile longobarbus a ū. vel lombardus a ū

Barginus a ū. ⁊ hic ⁊ hec barginis ⁊ hoc ne.i.alienigena.i.peregrinus ⁊ barbarus. vel gēs vel genitus. Vel bargines dicuntur fortes in bello.a baro ⁊ ago. vel genitus. qꝛ ad modum baronū ſe agūt.vel ſunt fortes quaſi eſſent geniti a baronibus.

Bari grece.latine dicit᷑ graue vel forte

Baria.f.p.i. grauis linia a ſummo ſiniſtre de poſite in dexteram. ⁊ eſt vna de decem figuris accentuū.que pro verborum diſtinctionibus a grecis apponuntur

Bariona.filius colūbe interpretatur. a bar qđ eſt lingua ſyra filiꝰ. ⁊ iona lingua hebraica columba interpretatur. Vel debet dici barioanna.i.filius Joannis.a bar.i.filius. ⁊ ioanna.i. Joannis.

Baripres dicitur gēma nigra cū ſanguineis ⁊ albis notis.

Barnabas leuites.cypriꝰ genere.vnꝰ de ſeptua gitaduobꝰ domini diſcipulis. Pauli apoſtoli in pdicatione ſocius fuit.⁊ interpretatur filiꝰ ꝓphete.vel filius conſolationis.
Baro onis.maſ.t.i.nobilis dn̄s vl' fortis vel grauis in moribꝰ.⁊ dr̄ a barrhus quia ſicut ele phas cetera animalia magnitudine ſuperat ita baro alios hoīes precellit. Uel quod melius ē dicit a bari.quia grauis ⁊ fortis homo dicitur baro. Et denotat nobilitatē ⁊ fortitudinē.q̄nq̄ꝫ fortitudinē ſolam. Unde greciſta. Eſt bari for tis baroq̄ꝫ monſtrat idem
Barunculus.i.paruus baro
Baroniſſa.f.p. mulier baronis.vel virago ſcꝫ baronis habens animum
Barrabas interp̄tat filius magiſtri coꝝ.a bar qđ eſt filius.⁊ rabi qđ eſt magiſter. ⁊ ab is pro nomine.vel a greco ei equipolenti
Barchidus.i.ſupbus.⁊ dicit a barrgus
Barritꝰ tus.tui.pe.p.vox elephantis.
Barrhus.m.s.i.elephas.⁊ dr̄ a bari.quod eſt graue.vel forte.quia grauis eſt ⁊ fortis
Barſabas.interp̄tatur filius quietis.
Bartholomeus.interp̄tatur filius ſuſpenden tis aquas.i.dei qui mentes doctoꝝ ſurſum ele uat.⁊ inferius aquas diſtillat
Baruch.interpretatur fulgurans
Baſan ⁊ eſt.n. lr̄a finalis. interp̄tatur ſiccitas vel confuſio.
Baſileos a baſis.⁊ leos. quod eſt populus qđ verſum eſt in latinū ⁊ dicitur baſileus.i.rex vl' impator.quia eſt ſuſtentamentū populi. Inde baſilica.i.eccleſia.⁊ baſilla ⁊ baſiliſſa.i.regina et baſiliſcus rex ſerpentum.
Baſilea.f.p.eſt q̄dam ciuitas cis rhenum
Baſilica.pe.coꝛ.dr̄ domus regia.ſcꝫ palatium regis vel impatoris. Sed modo p trāſlatōem dicitur baſilica eccleſia.quia eſt palatium ſum mi regis.
Baſilicanꝰ.na.na.i.palatinꝰ vl' etiā ecciaſticꝰ.
Baſilidiani heretici a Baſilide appellati qui inter reliquas blaſphemias chriſtum paſſum negant
Baſiliſca.f.p. eſt herba que ⁊ gentiana dicitur cuius radix dat fortitudinem ⁊ ſanitatem om nibus vtentibus ea.
Baſiliſcus grece.latine interp̄tatur regulus eo ꝙ rex ſerpentum ſit.adeo vt eum videntes fugi ant.quia olfactu ſuo eos necat. Nam ⁊ ſi homi nem aſpiciat interimit. Siquidem eius aſpe ctu nulla auis volans illeſa tranſit. ſed ꝙuis procul ſit ab eius oꝛe ꝯbuſta deuoꝛatur a muſte lis tamen vincitur.quas illis homines inferūt carnes quibus delitescunt.itaq̄ꝫ ea muſtela vi ſa fugit quem illa proſequitur ⁊ occidit. Nihil em̄ parens ipe creatoꝛ rerum ſine remedio cōſti tuit. Eſt autēꝫ longitudine ſemipedalis.albis maculis lineatis.⁊ in ethiopia inuenitur. Et dr̄ naſci ex ouis galloꝝ. Nāꝫ dr̄ ꝙ gallus nouē annoꝝ generat ouū.ex q̄ ouo naſcit baſiliſcus.
Baſis.f.t.dicitur fultura que ſupponit colum ne. Etiā eſt nomē fortiſſime petre lingua ſyroꝝ Eſt etiāꝫ extremitas plante ſm Hugui. Pap. ſo dicit Baſis ſeſſio colūnarum.confirmatio fundamēti.nomen petre duriſſime
Baſiū.n.s.i.oſculūꝫ.⁊ differt ab oſculo ⁊ ſua uio. Un̄ Baſia ꝯiugibꝰ.ſed oſcula dant amicis Suauia laſciuis miſcent grata puellis
Baſſan interp̄tatur pinguedo.
Baſſaris.dis.f.t.a baſſa dr̄ qđ ē ouis pinguis Et ſūt baſſarides vacce mulſarie ⁊ vbteres Baſ ſarides etiāꝫ ſūt ſacerdotiſſe bacchi.a baccho dce
Baſſus a.um.i.nō altus.quia pinguedo non ſinit multū in altum creſcere. Inde baſſa.ſe.f.p dicitur ouis pinguis
Baſtangariȷ ſm quoſdam dicunt quaſi beſtie angarie.eo ꝙ ruſticos angariabant.i.angebant ad q̄ntam beſtiāꝫ p̄ſtandam vt. C.de muri.l.qđ ad preſens li.xi. Et ſm Accuris Baſtangariȷ ſunt de domo principis: quaſi beſtigariȷ primo modo.vel quaſi feſtatoꝛes animalium ſecūdo modo alias beſtatores
Baſterna.f.p.eſt theca manualis. vel vehicu lum itineris.quaſi veſterna.quia mollibꝰ veſti bus ſternit. ⁊ a duobus aīalibus trahitur vbi nobiles femine deferūtur.
Batha bathe.ſiue beth.apud hebraicos dicit mola olearia.
Batera re.f.p.genus patere a batus
Bath hebraice ilinum dicitur latine.
Bathin dicuntur veſtes linee ſcꝫ brache linee vſq̄ꝫ ad genua pertingentes quibus verenda ſa cerdotis velabantur
Batillum p geminum.l.i.thuribulū.pala in ſtrumentū q̄ colligunt carbones.⁊ coꝛri.ꝓmāꝫ Un̄ Orati°. Pretextū ⁊ latū clauū ꝓmeq̄ꝫ ba tillū. Inuenit etiāꝫ hic batillꝰ.dimi.a batus
Batus.ti.m.s.quedā menſura capiens q̄nq̄ ginta ſextarios que mēſura mole vna vice ſup ducitur. Uel ſm Hieronymū Batus qui he braice dicit betu.eadem menſura eſt que ⁊ ephi ſcꝫ triū modioꝝ.⁊ deputatur tm̄ liq̄dis ꝓprie licet in aliȷs rebus talis mēſura habeatur. Eze chielis.xlv.dicit. Ephi ⁊ batus equalia ⁊ vni us menſure erunt.

Bedelliū.lij. eſt arboꝛ aromatica.⁊ etiā ꝓ gummi accipit. Itē ſm Pliniū Bedelliū eſt arboꝛ aromatica magnitudine aleagina.cui⁹ lachꝛyma lucida.guſtu amara.boni odoꝛiſ.ſʒ odoꝛatōe infuſiōe boni vini. Bdelliū etiā ē gen⁹ lapidis.

Beatitas.tatis.f.ti..beatitudo. vn̄ Aug. in.x. de ciui.dei. Alternāti ſepe beatitate ⁊ miſeria

Beatulus a.um. i. aliquātulum beatus.

Beatus .i.felix.vel cui omnia ſuppetūt ad votum.ille ſcʒ qui habet que vult.et nō ea que nō vult et nihil mali vult.

Beemoth hebꝛaice latīe aīal ſonat. beſtia ignota ē. Jn̄ aūt beemoth.i.aīal. diabol⁹ dꝛ.qꝛ de excelſis ad terrena cadens ꝓpꝛio merito aīal brutū factus ē. Jpe ē leuiathā.i.ſerpēs de aq̄s.qui in hui⁹ ſeculi mari volubili verſatur aſtutia

Beel dꝛ moꝛs.⁊ fuit idolum aſſyrioꝛum.vide infra in belus

Bachardus ⁊ beguina vel begutta.ſunt viri ⁊ mulieres tercij oꝛdinis Et dic Jo.an. q̄ beguinaꝝ genus ꝑnitioſū eſt.nec de facili alios q̄ʒ religioſos admittunt.a quibus omnibus modis cauendum eſt.xviij.q.ij.diffinimus

Bele dicitur mens.

Belgis ciuitas gallie.a qua belgica pꝛouincia dicitur.ſcʒ lothoꝛingia

Belial.vide infra in belus

Bellariū.n.s.dꝛ omē gen⁹ cibi ſecunde menſe ſicut ſunt poma ⁊ nuces. q̄ extremi apponūtur Pꝛima quidē mēſa eſt carniū.ſecunda fructuū ſed carnes ꝑualent fructibus ideoqʒ bellariū ſumit a diminutōne vt notet diminutio bonitatis.vn̄ Macrobius de ſaturnalib⁹ Adhuc dicēt eſurio ſecūde menſe allata ſunt bellaria

Belliger a.um.pe.coꝛ.dꝛ qui gerit bellum.

Bellipotēs.p.t.dꝛ deus vel dea belli.⁊ bellipotens.o.t.accipit pꝛo potenti vel foꝛti in bello.

Bellona.f.p.dea belli.a bellum dicitur.

Bellulū.n.s.i.paruū bellum.

Bellum.n.t.dꝛ a bonū ꝑ antifraſim.qꝛ mīme bonū. Jn̄ bellic⁹ a.um. ⁊ bellatic⁹ a.um.⁊ hic et h̄ ⁊ hoc bellax.acis. in eodē ſenſu. Et differt bellum a pugna ⁊ pꝛelio. Nā pugna eſt q̄ fit cū pugnis.pliū pꝛimus ↄflictus bellū totus conflict⁹. Jtē bellū dꝛ vniuerſū ⁊ ꝑictū.q̄ſi totum tēpus guerre dꝛ bellū hui⁹ ꝑtes ſunt pugne vt cauēſis.cremēſis. Jtē in vna pugna ſūt multa pꝛelia. aliō in coꝛnibus. aliō in medio.aliud ī extrema acie gerit. Bellū igitur totum eſt. plura nomia idē ſignificātia. Vn̄ ↄflictus.bellum congreſſus ala.duellū. Obſidiū mars atqʒ rebellio.pꝛelia.pugna Sunt acies guerra pꝛedictis aſſocianda Et ſunt quinqʒ nomina que dicūtur ꝑ antifraſim. Vō Jſta ꝑ antifraſim dicuntur noīa quinqʒ Luc⁹ ⁊ oſtitiū bellū libitinaqʒ mundus.

Bellum iuſtuʒ eſt illud quod fit pꝛecepto ꝑncipis de rebus repetendis.vl' ꝓpter iniuriā ꝓpellendam Sunt autem ſeptem genera belloꝛum Pꝛimum eſt bellum rhomanoꝛum cōtra infideles.de here.excōica.ij. Et dicitur rhomanum qꝛ rhomana eccleſia eſt caput fidei.xxiiij.q.i.hec ē fides. Secundum eſt iudiciale .quod fit autoritate iudicis habentis merum imperiū de ſen.exco.c.dilecto.li.vi.ff.de rei ven.l.qui reſtituere Tercium eſt pꝛeſūptuoſum.quod faciunt inobedientes iudici.de.pe.diſ.vi.ad finē

Quartum eſt licitum quod fit autoꝛitate iuriſ quo ad illum cui conceditur.de.re ſpo.olim de.ſen.exco.ſi vero. C. Vn̄.vi.li.i. Quintum temerarium contra illos qui ſe iuſte defendūt. Sextum voluntarium.quo moderni pꝛincipes vtūtur.c.noli.xxiij.q.i. Septimum eſt iuſſum et neceſſariū.quod fit ſe ⁊ ſua defendendo. Et ī iuſto bello moꝛientes ſalui fiunt.ceteris paribus xxiij.q.v.omni timoꝛe. Sed qui ſine iuſſu ꝑncipis bellum ducit tenetur.l. Julia maieſ.ff ad l.iul.maieſ.l.iij.⁊ in Autē.de armis.coll.vi. Et in. Autē.de.man.pꝛinci.coll.iij. Neceſſitate tā imminēte ſufficit licentia magiſtri officioꝝ.ſm Hoſti. C.de fab.l.fi.li.xi.

Bellus.a.um.i.pulcer vel aliquantuluʒ bon⁹ Jn̄ libellus.i.aliq̄ntulū bellus. Inuenitur etiā hic bellus .li.ꝑ quodā idolo. vt hēt ī Daniele ſed tūc ſcribit.ꝑ vnū l

Beloculus.m.s.eſt gēma albicās ⁊ pupillam cingit nigrā in medio aureo.fulgoꝛe lucētem ⁊ ꝓpter ſpēciē aſſyrioꝝ regi belo dicata ē.vn̄ ⁊ dicit belocul⁹ q̄i oculus beli

Beelphoegoꝛ ſcribitur ꝑ oe in papia. Numeri xxv.inuenitur beelphegoꝛ.⁊ cōponitur cū bel ⁊ phegoꝛ.⁊ ꝑt dici beelphoegoꝛ vel beelphegoꝛ.

Belua.f.p.dꝛ īanis beſtia maris. Jnde beluin⁹ a.um.⁊.belot⁹.a.ū.i.turpis ⁊ belue.i.beſtie ſimilis.

Belues.ei.g.g.dꝛ egeſtas q̄ ſolʒ ↄtingere ꝑ vaſtatōeʒ belue

Belus.li.m.s.fuit pater Nini pꝛimus rex aſſyrioꝝ.⁊ cepit poſtea haberi pꝛo deo ⁊ coli ibi.et in africa.⁊ factum eſt ei idolū in babylonia qō vocatum eſt bel.quod interpꝛetatur ventus. Unde et lingua punica baal dꝛ deus.ſed apud aſſyrios bel.quod ē deus vl' vir.a quo et zebub id eſt muſca.dictum eſt idolum belzebub.id ē

deus vel vir muſcarum pro inmundicia ⁊ ſor/
dibus idolatrie ⁊ ſanguis ibi imolati ad quē
multitudo muſcarum conueniebat vel pro im
mundicia be ial id eſt dyaboli qui ibi colebat.
Et idem idolū dictum eſt acharon ⁊ belial Et
a bel ⁊ phegor qui fuit qdā mōs dr belphe/
gor quod interpratur ſimulacruz ignorancie.
Idolum enim fuit moab cognomento baal ſup
montem phegor quem latini priapū vocant.
ſcilicet deum hortoꝝ Sic igit baal. belial. be/
elzebub. beelphegor. belbrith. berit belbris id
ſunt ſcȝ diabolus vt dicit Hugꝰ. Beda autez
dicit Ninus cōditor Niniue. Belo patri ſuo
ſtatuam. eiqȝ diuinos honores conſtituit cuiꝰ
ſimulacri conſuetudine chaldi ſuſcipiētes. bel
vocabant. paleſtini baal. moabite beelphegor.
Iudei autem vnius dei cultores ppter deriſio
nem gencium. beelzebub appellabant.. aſſeren
tes in hoc ſimulacro principē demoniorūz ha
bitare Et nota ꝙ dicitur belphegor l beelphe
gor vt videtur dicere Hugꝰ. Vel belphegor l
beelphoegor p oe. vt dr Pap Silr belzebub l
belzebub. ⁊ b ē finalis lra
Ben hebraice. i. filius Vn̄ Joſue bēnun. i. Jo
ſue filius nun
Benefactorius. m. s. dr ille q p munere ſibi im
pēſo bn̄facit in bn̄ficijs
Bn̄ficus. a. ū. pe cor. i. bn̄factor. largus elemo
ſine deditus
Bn̄ficium ſumitur latiſſime p omni liberalita
te Minus late p liberalitate principis Et ſic
ſumptum ſignificat large ⁊ ſtricte Large vt ꝯ
tineat beneficium ſtricte ſumptum ⁊ cum h re
ſcriptū ⁊ puilegiū. Stricte dicitur bn̄ficium
pncipis. conceſſio facta a principe de aliqua re
vel iure quod eſt pncipibꝰ ꝯcedēdis Et p hoc
dr a reſcpto l puilegio
Beneficium iuris eſt illud quod conceditr vel
indulgetur a iure Et hoꝝ bn̄ficioꝝ iuris qdā
ſunt ordinaria. ſicut ea que a iure omnibus cō
cedūtur. quedā extraordinaria. ſicut ea que ex ſpe
ciali puilegio quibuſdam ſpēaliter indulgent
ſicut bn̄ficiū reſtitutōis in integrū eccl'ie. l mi
nori vigintiqnqȝ annoꝝ ꝯceſſum
Bn̄ficium noue conſtitutōnis de duobus reiſ
ſtipulandi vel promittendi eſt p quod ſbuem
tur duobus reis debendi vel promittēdi vt p
ipm poſtulare poſſint ſe non in ſolidum. ſȝ p
parte poſſe conueniri. niſi ſe obligauerint ⁊ hu
ic beneficio renuncietur ⁊ hoc adiecta noua ꝯ
ſtitutione in actione de duobus reis pmitten
di vel ſtipulandi
Beneficium eccleſiaſticum datur ratione offi
cij. Et ꝗ nō dat excōmunicato qꝛ nō pt officia
re nec fructus pcipit ſm Hoſt. de cle. excō. miſ.
§. ſi tn̄ qris.
Bn̄linguatus a. um. i. eloquens facundꝰ.
Beniamin. interptat filiꝰ dextre q ē ↄtutꝭ
Benignꝰ a. ū. i. bonꝰ l mitꝭ ⁊ dr qi bn̄ dignꝰ.
vel dr q ſpōte ē diſpoſitꝰ l expoſitꝰ ad bn̄ facien
dū. ⁊ ē blādus ⁊ dulcis. in alloqo. ⁊ ſic dr be/
nignus qſi bn̄ ignitus igne. i. amore ⁊ ardore
Jn̄ benignitas. ⁊ ē ↄtus ſpōte ad bn̄faciēdum
expoſita. lenis blāda. dulcis alloqo ſua cun/
ctos inuitās dulcedine.
Beniuolꝰ a. ū. dr a bn̄ ⁊ volo Jn̄ beniuolens
et beniuolencia
Bēnū. i. filius nun. nomē ē Joſue a ben. i. fili
us ⁊ nun ppū nomē patris Joſue
Bepho grece. latine puer l iuuenis dr
Bephotrophiū. n. s. dr locꝰ venerabilis vbi
pueri ⁊ infantes alūtur. Jn̄ h ⁊ hec bephotro
phita. te. q l q cuſtodit bephotrophiū
Berber. berbecis. m. t. ⁊ h berbicus. ci. ē aries
caſtratus. hec berbica. i. ouis ⁊ dr a veruex mu
ta v. in b.
Berillus. p geminū l. ē gēma in India hn̄s
nomē ſue gētis. ſm Hugꝰ. ſm alios ↄo berillꝰ
ē lapis pcioſus viridis apd indos cādidꝰ
Berith interptat ꝯiuratio
Berſabee ē ppū nomē mulieris ⁊ interptat fi
lia iuramēti. l dr domus l puteus ſacietatꝭ Et
fuit mr ſalomonis ⁊ vxor Urie.
Bes. i. octo vncie. ⁊ beſſus qdā ppls
Beſeleel. interptat ↄbū dei ⁊ fuit polymitariꝰ
vt dr in libro exo.
Beſtia ⁊ fera dnūt qꝛ omnis beſtia ē fera ⁊ non
ecōuerſo. Beſtie em̄ ſunt q morſibus l vngui
bus ſeuiūt. exceptis ſerpentibus vt pardi. leo
nes. ⁊ ſilies a vaſtādo dcē qſi vaſtie vl a vi. q
ſeuiunt qſi viſtie Fere aūt ſunt ille que ⁊ ſi nō
ſeuiant morſibus vl vnguibꝰ tamē ſiueſtres
ſunt ſic dicte quia naturali vtant libertate ⁊ de
ſiderio ſuo ferunt Nūqȝ omnis fera dicit be/
ſtia Nūqȝ etiā beſtia nō dr niſi q manſiōe ho
minū vtitur ⁊ tūc dr a beth quod eſt domus ⁊
ſto as. Inde beſtiola id eſt parua beſtia Jnde
baſtiarius. a. um. id eſt crudelis ⁊ viuens ad
modum beſtiarum Et hic beſtiarius ⁊ dicit
quiſeruat beſtias vel venatur eas Et hoc be/
ſtiarum. ⁊ eſt liber de beſtijs loquens. vel locꝰ
vbi beſtie morātur Jnde beſtialis. con. t. ⁊ h le
id eſt faciēs ad modum beſtiarum Jn̄ beſtiali
tas. i. crudelitas. Inde etiā beſtius. a. ū. i. crude
lis inſtar beſtie
Beth apud hebreos dicitur mola olearia vl

etiã betha. ⁊ beth ē ſcdã lrã eoꝝ Et a beth di/
cũt greci bethã ſcdã lrã Et a betha dicimus
nos. B Sic ergo betha apud hebreos ē mo
la olearia. apud grecos ſcdã lrã. ⁊ tũc ē neu. gñ
indecli. Et inde apud nos betha. f. p. eſt genus
oleris. ſcȝ ſcdus caulis q̇ poſt abſciſionē naſci
tur in magnderi Jñ bethace⁹. a. um. poſſeſſi. i.
ad betham pertinens. vel de betha exiſtens vt
cibus bethachens id eſt de bethis exñs Item
beth interpretaẽ domus

Bethania interpretaẽ domus obediens

Bethel eſt vrbs ſamarie que primo dcã ē lu/
za. ſed poſtq̃ ibi dormiens Jacob vidit ſcalã
innitētem celo ⁊ dixit. Uere h̃ domus dei ē et
porta celi Ex hac cauſa loc⁹ ille dict⁹ ē bethel
.i. domus dei. a beth. qđ ē domus ⁊ el de⁹. ſȝ qñ
ibi a Hierobõã vituli aurei fabricati ſũt dcã ē
bethauē. i. domus idoli

Betfage domus muſce. l' maxillaꝝ interpretaẽ.
vl' dom⁹ vallis

Bethleem ciuitas in iudea que primũ dcã eſt
ephrata. ſȝ qñ Jacob ibi pauit pecora ſua. eid̃
loco bethleē quodã vaticinio futuri impoſuit.
qđ domus pois interpretaẽ ꝑpter illũ panē q̇ de
celo deſcendit q̄ ⁊ dcã ē ciuitas Dauid. Inde
bethl emita. con. p. nomē patriũ Inde hic beth
leemites tis. ſecũdo. Reg. xi Polimitari⁹ beth
leemites

Bethſaida. f. p. hebraice latine dom⁹ pecudũ
Eadē ꝓbatica piſcina dr̃ Joãnis. v.

Bethſura f. p. q̇dã locus ē de quo hẽtur in li/
bris Machab.

Bethis. fluuius hiſpanie eo q͛ humil' decur/
rat Jñ bethica. i. hyſpania ⁊ bethicus. i. de hy
ſpania ꝓuincia exñs.

Bethonica. f. p. q̇dã herba

B añ I

Bia grece. i. violencia latine

Biangulus a. um. i. hñs duos angulos Inde
biangulatus a. um. ⁊ pt poni ſbſtãtiue. h̃ bian
gulus ꝑ tali figura

Biarcha vel biarchas dr̃ ꝓnceps. xl. militũ a
bis viginti. ⁊ archos ꝓnceps vt colligiẽ de offi
q̄ſtio. vbi apparet q͛ biarcha ē minor dignita/
te cētrarcha cui eſt poteſtas centenarij q2 dux
cētũ militũ Ul' ē nomē phi. q̇ forte habuit au
reã cathedrã vl' q2 docebat ſciã que precioſior
eſt auro

Bibax. o. t. dr̃ q̇ multũ bibit

Biblio onis. m. t. i. muſciones ſupnatãtes in
vino Et bibliones dicũtur ṽmes q̇ generãẽ ex
corruptōe vini

Bibix. f. t. i. pugna. a bis dcã quia ſemper inẽ
duas partes fit

Bibleus a. um. ⁊ biblius a. um ambo poſſeſſi
ua ⁊ ſcant aliq̇d factũ ex iunco vt biblo Bi/
blei ⁊ biblij dicũtur in ſtabiles ⁊ etiã qui re/
parant libros Uel biblij dicũtur libri ſcripti
cũ iũco. ⁊ dr̃ a biblo inſula phenicis in q̄ inue
niẽ papyr⁹ mire magnitudis qui biblus diciẽ
Uel dicũtur latomi ꝑitiſſimi q̇ poliũt lapid̃s
et faciunt ymagines. Ul' dicũtur inhabitato/
res in biblos ciuitate

Biblia. f. p. ē q̇dam liber diuerſoꝝ annoꝝ ge
ſta cōtinēs. Cōtinet eñ in ſe vet⁹ ⁊ nouũ teſta
mentũ ⁊ dr̃ a bibl⁹ q2 antiq̇ libros biblis ſcri
pſerũt. l' dr̃ a bibo. bis. q2 bibit. i. claudit in ſe
vet⁹ ⁊ nouũ teſtamēta

Bibliopola ꝯ. p. pe. cor. i. vēditor ⁊ ornator li
broꝝ q2 polit ⁊ punicat vt chari⁹ vēdat Et id̃
dr̃ bibliator. toris

Bibliotheca. f. p eſt armarium ſeu locus vbi
ponũtur libri. ⁊ dr̃ a biblus qđ eſt liber ⁊ the
ca quod eſt repoſitorium quaſi libroꝝ repoſi/
tio vel reconditio Uñ per ſimilitudinem q̇dã
liber in eccleſia dr̃ biblioteca; q2 ibi multi libri
theologia ꝯtinēẽ Jñ bibliothecarius. i. cuſtos
libroꝝ ſiue repoſitor

Biblis f. p. eſt dea vel hũor afficiēs corpus

Biblus. m. s. i. iũcus. ⁊ dr̃ a bibo q2 aquarum
eſt bibulus ⁊ aliqñ dicitur ꝓ libro q2 antiqui
de iũcis ſolebãt ꝯtexere ꝑgamenũ ⁊ ibi ſcribere
añq̃ eēt vſus charte

Bibo onis. ꝯ. t. dr̃ q̇ multũ bibit.

Bibula. fe. p. papyrus dicta. eo q͛ humorem
bibat.

Bibul⁹ a. ũ pe. cor. q̇ multũ bibit. l' q̇ multum
attrahit humorē. vt arena

Bicellũ. n. s. qđ ⁊ biclinium dr̃ ē dom⁹ ſb ſe ha
bēs duas cellas ſicut domus mercatoꝝ i vrbe
et dr̃ a bis ⁊ cella

Biceps. m. t. dr̃ gladius ex vtraq̃ parte ſcin/
dens vl' dr̃ q̇ hȝ duas acies. l' duo capita. l' etiã
dr̃ Jon⁹. i. de⁹ anni q̄ duo capita hñs.

Bicornis. ꝯ. t ⁊ h̃ ne. i. hñs duo cornua

Bicolor. q̄ duoꝝ coloꝝ

Bicorpor. quaſi duoꝝ corpoꝝ vel habēs duo
corpora

Bicubitus ē mēſura bis cōtinēs cubitũ poni
tur etiã ꝓ cubito ſm aliq̃s

Bidens. m. t. dr̃ inſtrumētũ quoddã ruſtico/
rũ bifurcatũ. genus raſtri ꝑpter duos dentes
Sed bidēs. fe. t. ouis a duobus dentib⁹ q̇ ꝑe
minēt dicta ⁊ cum quibus fertur naſci Se/
cũdum autem Seruiũ dicuntur oues bidētes

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

q̄ſi biennes.i.duoꝝ annoꝝ. qꝛ talis etatis eli
gebātur ad ſacrificiū.
Bidental.n.t.ē loc⁹ in quo cadit fulmē. Anti
q̄tus em̄ dij fecerūt fulmina.vt popl'ſ ꝑterrit⁹
ad honorē deoꝝ ſacrificaret oues iumenta ꝛ
alia ſacrificia.vt hētur in ſcholaſtica hiſtoria
ſic dict⁹ a bidētib⁹ ibi ſacrificatis.vl' aliq̇d ful
mine percuſſum. Perſius. Triſte iacens lucis
euitandū qꝫ bidental.vel dicit̄ locus vbi oues
mactant̄.
Biduū.n.s.dr̄ q̄ſi duoꝝ dieꝝ ſpaciū.
Biennis.ꝯ.t.ꝛ hoc ne.i.duoꝝ annorū. Jn̄ h̄
bienniū.i.ſpaciū duoꝝ annoꝝ.
Bifarius.a.ū.i.dupl'r loquēs.vir bilinguis q̇
duas nouit linguas.vl' dupl'x ꝛ fallax.q̇ aliđ
hꝫ in corde quā fat̄ in ore vl' q̇ nunc dt̄ hoc ꝛ
nūc aliud.ꝛ dr̄ a bis ꝛ for.a q̄ etiā trifari⁹ a.ū
q̄drifari⁹.a.ū.multifari⁹.a.ū.ſil'r ea exponē ſi/
cut bifarius
Bifax.acꝭ.ꝯ.t.q̇ duos hꝫ obtuit⁹.
Bifidus.a.ū.i.i duas ꝑtes fiſſum.ꝛ dr̄ a bis
ꝛ fidus.a.ū.qđ nō ē in vſu. ꝛ deriuat̄ a findo.
dis.ꝛ ſcribit̄ ꝑ vnū f.bifid⁹ trifidus bifarius
trifarius ꝛ hmōi.qꝛ corripiūt ꝑmā.
Bifiniū.n.s.ē locus vl' diuiſio inter duos
fines.ſicut trifiniū dicimus ꝛ q̄drifiniū.ꝛ di/
uerſifiniū.i.diuiſio inter diuerſas terras vl' lo
cus inter diuerſos fines. ſcilicet vbi diuerſi fi
nes ꝯueniūt.
Bifores.riū.f.t.pl'is nūi. dicunt̄ ianue q̄ ſil'
claudūtur.ꝛ in claudēdo ſe mutuo tangūt.vl'
dicūtur duplices value. qꝛ bina foramia faci
unt. Vn̄ Ouiđ. Argēti bifores radiabāt lūie
value Jn̄ h̄ ꝛ hec biforis.ꝛ h̄ re.i.duplex.
Biformis.ꝯ.t.ꝛ hoc re.i. duaꝝ formarū ſicut
triformis triū formaꝝ
Bifrons.m.t.dr̄ Janus.ꝛ dr̄ a bis ꝛ frōs.qꝛ
duas hꝫ frōtes hoīs.ſcꝫ an̄ ꝛ retro.
Biga.ge.f.p.q̄ ē bijuga.ge.dr̄ vl' ſ̄m alios bi/
ges.gꝭ.ē curr⁹ duaꝝ rotaꝝ a duob⁹ eq̇s tm̄ tra
ctus. Et biga ꝓꝑe ē lune ꝓpt̄ duas ꝓꝑetates.
ſcꝫ qꝛ creſcit ꝛ decreſcit. Triga Plutōis .quia
capit hoīes de trib⁹ etatib⁹.ſ.pueritia.iuuētu/
te ꝛ ſenectute. Quadriga ſol' ꝓpt̄ q̄tuor tp̄a
anni .que facit vicinitate ꝛ remotione ſua.ſcꝫ
ver.eſtatem.autumnū.hyemē.vl' propt̄ q̄ttu/
or ꝓꝑetates quas hꝫ i die Rubet ei in mane.
ſplendet in tercia.calet in meridie.tepeſcit i no
na. Seiuga currus . Jouis a ſex ꝛ iugo quia a
ſex equis trahitur. Et attribuitur Joui.vt pu
ta ſummo deo ſ̄m poetas. Et ita biga triga q̄/
driga dicuntur a numero equorum ꝛ iugo

Bigamus ſ̄m Hoſti.dr̄ qui diuerſis tꝑib⁹ et
ſucceſſiue duas legittīas habuit vxores.ſꝫ lar
ge ꝛ interꝑ̄tatiue dicit̄ qui ꝯtraxit cū corrupta
vl' vidua.vl' qui duas vxores habuit an̄ bap
tiſmū.vl' vnā ante baptiſmū ꝛ aliā poſt.vl' q̇
caſtitatē ꝓmiſſam violauit.vt ſubdiacon⁹ vel
monachus qui ꝯtrahit de facto.cū de iure non
poſſit.vel qui vnā de iure.alterā de facto.vel q̇
de facto duas vxores.vel qui vxorem adulte/
ram poſtea ſcienter cognoſcit. Nam non poteſt
promoueri ad ſacros ordines cui⁹ vxor adul/
terata ē.etiā ſi eā virginē duxerit.dū poſt adul
teriū eā ꝯgnoſcit alias ſec⁹.xxxiij.diſ.ſi cuius
vxorē. Scđm tn̄ q̄ſdā indiſtincte bigam⁹ cen
ſet̄.etiā ſi ignorāte cognoſcat eā.ſicut q̇ publi/
cā penitentiā egit. Et dr̄ bigam⁹ ſ̄m Jnno.iux
ta vulgare ꝓuincialiū.q̄ſi bis gam⁹.i.ſtultus
vl' fatu⁹.qꝛ ibi ſtult⁹ dr̄ gam⁹. Vl' dr̄ a bis et
gamos vxor.q̄ſi hō bine vxoris vl' bini ꝯiugij
Et licꝫ bigam⁹ ad ſacerdotiū ꝓmoueri nō poſ
ſit.tn̄ in neceſſitate ordinat̄ in ſubdiaconum.
xxxiij.di. Et nō ē bigam⁹ ille q̇ ꝯtrahit cū vi/
dua ſi eſt incognita .c.debitū de biga. Nec ē bi
gamus ꝯtrahens cū vnica ꝛ ꝟgine.de cle.con/
iuga.c.ſane.
Bigamia ē triplex.vna videlicet qn̄ q̇s duas
vl' plures hꝫ vxores. Alia cū q̇s contrahit cū
corrupta. Tercia q̇ caſtitatē ꝓmiſſam per vo/
tū ſolemne violat. vel qui ſcient̄ cognoſcit vxo
rem adulteram . ꝛ cum talibus non diſpenſat̄.
Et qui tales ordinat. priuatur officio ꝛ pote /
ſtate ordinandi. Sil'r ordinat⁹ tali ordine ꝓ/
uatur.vt nota.eo.ti .c.ij.
Bigens.tis.o.t.q̇ ex duab⁹ gētib⁹ eſt natus.ſi
cut ex parte tuſco ꝛ matre franca. ꝛ dicit̄ a bis
et gens.
Bigenus.a.ū.pe.cor. dr̄ a bis ꝛ genus. Et di/
cūtur bigena aīalia que ex diuerſis generib⁹ na
ſcūtur. vt mulus ex equa ꝛ aſino. burdo ex eq̄
et aſina.muſino ꝛ capra ꝛ ariete.ꝛ muſinus eſt
dux gregis ſ̄m Hugꝭ.
Bigermen.n.t.i.ſeges.vel legumē ex duobus
germinib⁹ cōmixtū.
Bijuga.ge.f.p.i.biga.
Bijugus.a.ū.vel bijugis gꝭ.ꝯ.t.ꝛ h̄ ge.in eo
dē ſenſu. ꝛ ſubſtātiue decliata inueniūt̄ h̄ bi/
iugus.gi.ꝛ h̄ ꝛ hec biiugis.gꝭ. Et dicūt̄ biiugi
vel biiuges equi q̇ trahūt bigā. vel q̇ duo ſūt
ad iugū.ꝛ ſ̄m hoc ꝯponit̄ biiugus vel biiugꝭ.
a bis ꝛ iugū.ꝛ cor.penul.
Bilanx.bilancꝭ.f.p.i.libra.ſtatera.a bis ꝛ lāx
q̄ſi hn̄s duas lances.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Bilibris.ↄ.t.ꝛ hec.re.i. duaꝝ libraꝝ pondꝰ. Uł mēſura ſm Hugſ. ꝛ pdu.li.ſic libra Apo cal'.vi. Bilibris tritici denario vno. Pap.ſo dr ꝙ bilibris ē ſextariꝰ bis aſſumptꝰ

Bilinguis.cō.t.ꝛ h̄ gue. dr̄ a bis ꝛ lingua ſic trilinguis a tris ꝛ lingua.ꝛ dr̄ q̄ duas vł tres linguas nouit.q̄ duabꝰ vł tribꝰ linguis loquitur. Et p ſil'itudinē bilingues ꝛ trilingues dicūtur fallaces ꝛ duplices.q̄ aliđ hn̄t in corde. et aliđ in lingua.vel inſtabiles q̄ nūc hoc hn̄t in lingua.nūc illđ. Uñ Grecista. Duplices ac cordis hō dr̄ eē bilinguis

Bilioſus.a.ū. q̄ freq̄nter iraſcit̄.ꝛ ſp ē triſtis ab humore q̄ bilis dr̄.

Bilis.ti.t.i.fellis ꝛ ire ſedes.vł ex fell'cōmo cōe ꝑcedēs amaricatio.ꝛ ponit̄ qn̄qꝫ ꝓ ipo felle.ꝛ ꝓ quolibet nigro ꝛ malo hūore. qn̄qꝫ pro ira. Uñ Perſiꝰ. Turgeſcit vitrea bilis.

Bilix.f.t.i.lorica q̄ ↄtexit̄ duobꝰ licijs accumulatis.texit̄ ei ponēdo liciū ſup liciū.ꝛ dr̄ a bis.ꝛ liciū.cū q̄ ↄponit̄ etiā tris. vt triliciū.ꝛ ē lorica q̄ tribꝰ cōtexit̄ licijs. Et hec bilix.cis.ꝛ hec trilix.cis.i.pannus tribꝰ filis aggregatim contextꝰ. Jñ h̄ ꝛ hec bilicꝫ.ꝛ hoc ce.ꝛ h̄ ꝛ hec trilicis.ꝛ hoc trilice.

Bimartus.m.s.i.bigamus.qui bis fuit maritꝰ.ꝛ dr̄ a bis ꝛ maritꝰ.qꝛ bis marcuit Luxuria em̄ facit marcere hoīeꝫ. Jñ bimartia.tie.talis ꝓprietas.

Bimaris.ↄ.t.ꝛ hoc re.duo maria vł int̄ duo maria exn̄s.

Bimatꝰ.tus.tui.i.ſpaciū duoꝝ annoꝝ.ſcꝫ biennium.ꝛ dr̄ a binꝰ.a.ū.qđ ↄponit̄ a bis ꝛ annꝰ et dr̄ ille q̄ ē duoꝝ annoꝝ.ſic trimꝰ q̄ eſt trium annoꝝ.ꝛ ſic de alijs Jñ bimulus.a.ū.dimi.a bimus. Cū aūt dr̄ in euāgelio A bimatu ꝛ infra hoc pt̄ exponi dupl'r. Uno mō vt infra dicat ordinē tpis. Ordo āt tpis ē ꝙ ꝑteritū tps ꝑus ē qꝫ pn̄s.ꝛ pn̄s qꝫ futuꝝ.ꝛ nō econuerſo Et tūc a bimatu ꝛ infra valꝫ tm̄.ſic ab infantibꝰ duoꝝ annoꝝ vſqꝫ ad pueros viiꝰ anni. Alio mō exponit̄ a bimatu.i. a pueris duoꝝ ānoꝝ vſqꝫ ad pueros q̄nqꝫ annorū. ita ꝙ infra dicat ordinē nūi.qui ē.ꝙ nūerꝰ mīor ꝑcedat maiorē ꝛ nō econuerſo.q̄re duoꝝ annoꝝ erant pueri q̄s Herodes occidit.ꝛ deinde vſqꝫ ad q̄nqꝫ.ꝛ qui q̄ttuor annos habebāt.etiā nūeꝝ duoꝝ annorū in ſe habebāt.ꝛ nō econuerſo.

Bimēſis.ↄ.t.ꝛ hoc ſe.i.duoꝝ mēſiuꝫ.qđ alit̄ bimeſtris.ſtris.dr̄.

Bimeter.a.um.ꝑnl'.coꝛ. vbi ſūt duo metra a bis.ꝛ metrū.

Bimus.a.ū.i.duorū annoꝝ. a bis.ꝛ annus. Uñ Grecista. Eſt geminꝰ binus anni gemini quoqꝫ bimus.

Binoctiū.n.s.ſpaciū duaꝝ noctiū ꝛ dr̄ a bis ꝛ noctiū qđ antiq̄ olim dicebāt hoc noctiū.vł a gtō pl'i de nox noctis.

Binomē.n.t.i.duo noīa. Jñ hic ꝛ hec binomis.ꝛ h̄ me.q̄ hꝫ duo noīa.

Binꝰ.a.ū.nomē diſtributiuuꝫ.qđ in ſingl'ari tm̄ vꝫ q̄ntū duo.vt Bina lectio.i due lcōnes Sꝫ in pl'i tenet̄ diſtributiue ꝓpe.vt iſti cōcordāt bini. Et qn̄qꝫ tm̄ vꝫ in pl'ali q̄ntū in ſingulari.vt Uidi binos homīes.i.duos ꝛ dr̄ a qis ꝛ vnꝰ. Jñ binariꝰ.a.ū.adiectiue.

Bios.i.vita.

Biothanatos.m s. dr̄ ille q̄ eſt bis mortuus vt Lazarus.ꝛ dr̄ a bis.ꝛ thanatꝰ. qđ ē mors vł mortuꝰ ꝛ pt̄ eē adiectm̄ ſm Hugſ. Pap.ſo dt. Biothanatꝰ.i.bis mortuꝰ.dupl'r dānatꝰ. Uñ in vita ſcī Andree legit̄ ꝙ Andreas inter biothanatos ſepultꝰ fuit.i.int̄ dānatos corpe et aīa. Uł biothanatꝰ.i.fatuꝰ i Uñ legit̄ in paſſione ſcī Prothaſij. Uis biothanatus fieri ſicut frater tuꝰ.i.fatuꝰ.

Bipennis.f.t.i.ſecurꝭ q̄ duas pēnas hꝫ. Hec etiā dolabra dr̄ ſm Pap.ꝛ corripit pmā. Uñ Uirgiliꝰ.iiij.georgſ. Uerſata alios vrge ſata et validā i vites mollire bipēnē. Hugſ.āt dt. ꝙ ↄponat̄ a bis ꝛ pēna.ꝛ dr̄ h̄ ꝛ hec bipēnis.ꝛ h̄ ne.qꝛ duas hꝫ pēnas.ſ.an̄ ꝛ retro.

Bipes.ↄ.t.i.duas hn̄s pedes.ↄſtructiōe tn̄ pt̄ eē generis oīs.

Biplex.o.t.dr̄ a bis.ꝛ plica.cū q̄ etiā cōponit̄ alter.ꝛ dr̄ hic ꝛ hec ꝛ h̄ alterplex.in eodē ſenſu ſcꝫ duplex aīo fraudulētꝰ ꝛ vtrūqꝫ icē pat̄ Jñ h̄ biplicitas ꝛ alt̄plicitas duplicitas fraudulētia

Biremis.f.t.dr̄ nauis bina remigacōe vł nauigacōe agitata.vł dr̄ nauis q̄ hꝫ duos ordines remoꝝ.

Birrhatꝰ.a.ū.birrho indutus.

Birrhia.rie.ꝓpriū nomē viri. ꝛ dr̄ a birrhuꝫ id eſt groſſum veſtimētū.qꝛ birrho ꝛ viriliter indutꝰ erat.vł birrhia q̄ſi viria.b.in.v.ↄūſa. qꝛ viril'r ↄſulebat dn̄o ſuo.

Burrhoſꝰ.a.ū.et birrhatꝰ.a.ū.i.birrho idutꝰ

Birrhū.n.s.i.groſſum veſtimtū.ꝛ dr̄ a greco Nā birrhū greci dicūt libꝝ.

Byrſa.f.p.i.cloaca.vł coriū bouis Uñ et Cartago olim dcā ē byrſa. qꝛ circūdata fuit corio bouis. Jñ byrſus.a.ū.i.rufus vł niger.

Biſānis.n.t.q̄dā fluuiꝰ currēs c̄ca ianuā a bis et amnis.qꝛ duo amni t̄ānes itrāt illū fluuiū

Biſlongus a ū. q̄ſi tantū bis longus
Biſpilus li. vbi mortu⁹ portaꝛ.
Biſſe ſunt ptes aſſis. ꝛ cōtinet octo vncias. nec dꝛ ad reſpectū totius. cū nec duplicat⁹ red dit ſuū totū. ꝛ dꝛ a bes. i. octo vncie Et a biſſe dꝛ biſſext⁹ qꝛ ex biſſe. i. minutis colligiꝛ. vl̕ dꝛ a bis ꝛ ſextus. qꝛ ſextus dies ante Kalendas marcij bis ꝯputaꝛ eo anno. vt dt Hug. ꝛ in ſequenti die celebraꝛ feſtū Matthie. ꝛ ei⁹ vi gilia in die p̄cedenti. vñ. Biſſextū ſexte mar/ tis tenuere kalende. Posteriore die celebraꝛ feſta mathie
Biſſyllabus a ū. dictio conſtans ex duabus ſyllabis. vt amo
Biſſus. f. s. genus lini cādidiſſimi ꝛ molliſ/ ſimi ꝛ naſcitur in egypto Jn biſſin⁹ a ū de biſ ſo exñs. vt veſtis biſſina. i. cādida fcā ex biſſo
Biſtardus eſt nomē auis.
Bithalaſſum. n. s. dꝛ veſtigiū in luto p̄ſſum l̕ ꝯcurſus duoꝝ mariū. ſ. loc⁹ vbi duo maria ꝯcurrūt. a bis ꝛ thalaſſū. qꝺ eſt mare. Unde Actuū. xxvij. Et cū incidiſſem⁹ in locū bitha laſſū impegerūt nauē. vñ. Cōcurſū mariū bi/ noꝝ dic bithalaſſum.
Bitidus a ū. i. biformis vel q̄ꝫtum ad corp⁹ vel q̄ꝫtum ad aiam. ꝛ dꝛ a bis ꝛ idea. qꝺ ē for/ma
Bithimia. f. p. Aſie minoris pñcia
Bitiligo. f. t. dꝛ vimē minutū. qꝺ creſcit ī bi tumine.
Bitumen. n. t. eſt qꝺdam gen⁹ terre vtile ad ꝯpages nauiū. qꝺ ꝛ glutē dꝛ. ꝛ abūdat in aſ/ phalto lacu iudee. Ul̕ vt dt glo. Gñ. vi. Bi/ tumē ē gluten feruentiſſimū. q̄ lita ligna nulla violētia pñt diſſolui. ꝛ pd. tu. vel ē viſcus q̄ fit de ſepo cera ꝛ reſina q̄ valde ē necc̄ari⁹ ad cō pages nauiū. vñ Auro. Archā liniuit ponē/ do forte bitumē. Jn bitumine⁹. a. ū. i. exñs de bitumie. ꝛ bituminat⁹ a ū. i. lit⁹ de bitumine.
Biuira re. f. p. q̄ duos hꝫ vel habuit viros. i. maritos a bis ꝛ vir
Biuiū. n. s. dꝛ locus vbi due vie ꝯueniūt vl̕ ꝯcurrunt. Jn biuiaꝛ. ꝯ. t. ꝛ hoc le. i. ad biuiuꝫ ptinens
Bicantiū vel bicante. olim dicta eſt Cōſtan tinopol̕. Jn bicātius a ū. ꝛ bicāteus a ū. ꝯſtā tinopolitan⁹ Hinc etiā adhuc moneta iſti⁹ ci uitatꝫ dꝛ h̄ bicante⁹. vel h̄ bicāti⁹.

B ante L

Blandus a ū. i. mitis vel leuis in ꝟbis. Jn blandicia cie. ꝛ blandicies ei. t. adulatio. Jn blandulus a ū. i. aliq̄ꝫtulū blandus. qꝺ ꝛ blā dicellus a ū. Jn ꝛ blandicella dicunꝛ ꝟba di minutiua. ꝛ blāditioſus a ū
Blas blatis. i. ſtultus vel inſipiēs
Blaſphemia mie. ꝛ pl̕r blaſphemie aꝝ. i. de/ tractio vl̕ vituperatio. vñ Prudē. in ſichoma chia. Nō tulit vlteri⁹ capti blaſphemia mon ſtri. Uirtutū regina fides Et ē blaſphemia ir religioſa rephēſio. l̕ detractio vel etiā vitupa/ tio Blaſphem⁹ ꝟo ē maledict⁹. detractor. vel vituperator. ꝛ ē adiectiuū. ꝛ p. phe. ꝛ dꝛ a blas qꝺ ē ſtult⁹ ꝛ femina. Nā feminaꝝ eſt rē ſtulte blaſphemare. Et ꝓprie blaſphemare eſt iniu riam deo irrogare.
Blaſto ois. m. t. i. cubiculari⁹ ſiū hoſpitalari⁹
Blata. f. p. ē qꝺdā aial tm̄ de nocte ambulās Uñ ꝛ lucifuga dꝛ. q̄ ꝯphēſa manu tingit. A/ lij dicūt ꝙ ſit veſptilio. Quidā dicūt ꝙ ſit ge nus muriꝫ in ſubterraneis habitās cauernis. Jn h̄ blata te. i. purpura eiuſdē aialis coloreꝫ imitās. Jn blate⁹ a ū. ꝛ h̄ ꝛ h̄ blateaꝛ ꝛ h̄ le. i. purpure⁹. vel taꝛ color. ſ. blaui⁹ Itē a blata te ꝓ aiali dꝛ h̄ blatea tee. i. illꝺ qꝺ de calciamēto rū ſoleis eradiꝛ. vel lutū ex itinere in calciamē tis collectum.
Blatera. f. p. i. ſonus ranaꝝ
Blatus. m. s. dꝛ ſtult⁹ vel inſipiens
Blenn⁹. m. s. ꝛ blenno onis in eodē ſenſu. i. ſtult⁹ vel hircoſus ꝛ impudic⁹
Bleſus a ū. dꝛ q̄ſi freſus. qꝛ ꝟba frangit. nō bene ea ꝓferens

B ante O

Boa l̕ boas dꝛ q̄dē ſpēs q̄ valde pſeq̄ꝛ boues Nā plurio lacte riguis vberib⁹ ſe inectit. ꝛ ſu gēs iteremit. ꝛ dꝛ boas a boū depopulatōe. boa etiā dꝛ tumor cruriū in vnū collect⁹. ꝛ rubor. et etiā lutū dꝛ boas
Boanerges iterp̄taꝛ fili⁹ tonitrui. ſic dicti ſꝫ Joan. euange. ꝛ Jacob⁹ frater ei⁹. qꝛ mag̃ in/ tonuerūt. ſ. Joan. Jn pn̄⁹. erat ꝟbū ꝛc.
Boariū. n. s. dꝛ locus vbi vendunꝛ boues
Boat⁹ us ui. i. mugit⁹ boū. l̕ vox plena
Bobicinator ꝯuiciator tricoſus ꝛ incōſtās.
Boema. n. t. boat⁹. ſon⁹ ſtrepit⁹
Boetes tꝫ. f. t. l̕ boete. ē ſtella fixa in polo arcti co añcedēs illas ſtellas q̄ apparet facē figurā curr⁹ i celo. ꝛ ē ēca temonē. ꝛ iſta etꝫ arctophi/ lax dꝛ ſꝫ Grecistā. Ul̕ poti⁹ ſumiꝛ ꝓ ſig⁹. Cōti net eñ plures ſtellas. ſcꝫ duodeci. ꝛ ſeq̄ꝛ plau ſtrū q̄ſi bubulc⁹
Boeti legiſtaꝝ. adiutores coꝝ ſunt qui rōes publicas diſcutiunt. Boete eñ grece. latine

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicitur adiutoꝛ.ſm Accur. C.de ta.ſcri.ꝛ boe.
li.x.

Boetiani heretici a Boetio ſūt vocati. Idē
qꝫ eunomiani.ab Eunomio q̄daꝫ dyalectico.
Erij diſcipulo.ex cuiꝰ noīe magis innotuerūt
diſſimilē patri aſſerētes filiū.ꝛ filio ſpm̄ ſcm̄
dicunt etiā nulli imputari pc̄m in fide manē
tium

Boetiꝰ ꝓpriū nomē cuiuſdā theologi ꝛ phi.
et dꝛ a boetes

Bogloſſa vide infra in bugloſſa

Boia boie.f.p.dꝛ torques dānatoꝝ q̄ſi iugū
in boue

Bois grece latine dꝛ bos ſm Pap

Bole.i.ſententia vel veritas

Boletus.m.s.eſt genꝰ fungi.vñ. Boleti leti
cauſa fuere mei. Et ſunt pl'a noīa idē ſignātia
ſcꝫ Aſparagꝰ boletꝰ fungꝰ tubis

Bolisdis m.t.ē maſſa plūbi quā naute mit
tūt in mari ad experiendū ꝓfunditatē maris.
vñ. Per bolidē plūbi dic maſſam ſignificari.
Per quā naute ſolēt marꝫ explorare ꝓfunduꝫ

Bolus.m.s.i.moꝛſellꝰ.vel boluo iactus.ꝛ dꝛ
a bene vel bonus.

Bombix.m.t.dꝛ ab ombus Sūt aūt bombi
ces vermes ex quoꝝ egeſtione efficiť ipſa lana
ſerici.vel vt dicūt bombacie ꝯficitur Generāt
ex ſe longiſſima fila.vñ purpura ꝛ hmōi texūť
Jñ bombiciū q̄ noīe ipſa lana vocať anteqꝫ te
xitur ꝛ textura que fit inde. A quo etiā bom/
bicinus.na. nū.pe.coꝛ.i.aliq̄d factū de ſerico.
vt fila.ꝛ ꝓ.pe.ꝙ aūt Juuenal' coꝛripit eaꝫ ibi.
Quaꝝ delicias pannꝰ bombicinꝰ vrit. licen/
tia poetica fuit

Bombicinatoꝛ.dꝛ aliq̄s faciens bombicinū
vel purpurā.

Bombus a boo as.i.ſonꝰ a quo bombizo as.
i.bombos facere vel clamare. ꝛ eſt ꝓprie apuꝫ
qñ clamāt modo ſuo. Jñ hec bombizatio oīs
ipſa vox apum. Inuenitur etiā bombus ꝓ ſo/
no culi

Bonus a ū eſt ꝑmitiuū.vel p̄t deriuari a ve/
nus.ꝛ dꝛ bonus q̄ſi venus a venuſtate coꝛpo
ris.ꝛ poſtea tranſlatū eſt ad animū.eū em̄ bo/
nū dicimꝰ.cui nō ꝑualet malū.eūqꝫ optimū.
q̄ peccat minimū. Jñ bonitas tatꝫ

Bona coꝝ q̄ ſibiipſis moꝛtē ꝯſtituūt ſeu in/
fligūt.ſi hoc faciunt ex impatiētia doloꝛis vł
ob pudoꝛē honoꝛis alieni.tūc nō auferunť bo
na heredibus. Si aūt faciūt ex ꝯſcia delicti.
ſ.ſi aliq̄s infligit ſibi moꝛtē.ideo qꝛ erat deli/
ctū vel crimen ob qđ nō erant bona publicā/
da.puta furtū homicidiū.vel hmōi.tunc au/
feruntur bona heredibꝰ. Itē ſi erat crimē cuiꝰ
accuſatio poterat inchoari poſt moꝛtē.vt repe
tundaꝝ peculatꝰ ꝛ leſe maieſtatis.tūc etiā au
feruntť bona heredibꝰ. Si aūt accuſatio non
poterit inchoari poſt moꝛtē non auferunť ſibi
bona.niſi adiudicauerit ſibi poſt moꝛtē poſt/
qꝫ fuerit in ſcelere dep̄henſus.ff.de bo.eoꝝ qui
ante ſen.moꝛ.ſibi conſt.

Bona libertoꝝ. Patronꝰ ſuccedit in bonis li
berti.in tercia pte addita locupletate heredi/
tatis liberti.vel ab vno ex heredibꝰ.ꝛ nō reli/
ctis filijs a liberto.vel etiā relictis. ſed ingra/
tis.vt nō poſſint arguere teſtamēta ſuoꝝ pa/
rentū inofficioſa Locuples aūt hereditas vo
catur.ſi eſt maioꝛ centū aureis. vt dꝛ Azo. in
ſum. C.de bo.liber.ꝛ iure pa.

Bona materna ꝛ materni generis ſunt illa q̄
ex matre vel auia debenť filijſfamilias vel etiā
emancipatis deferunť. Et qñqꝫ ꝓ nepotibus.
puta res auie ipſoꝝ

Bona ciuitatis abuſiue publica dicta ſunt.
Sola em̄ publica ſunt q̄ populi rhomani ſtꝫ
vt.l.bona.ff.de.ver.ſig.

Bona dicunť ſic a beando.eo ꝙ beāt.i.beatos
faciūt vel ꝓſunt. Nam beare idē eſt qđ ꝓdeſſe
et'qđ ꝓdeſt beat.li.bonoꝝ.ff.de ṽ.ſig. Sumiť
āt hec dictio ꝓ oī bono vtili delectabili vł ho
neſto.ſpūali vel eiꝰ tpali. In iure āt hec dctō
bona in pl'i ꝛ neutral'r ſt res noſtras q̄ ſunt in
dominio noſtro.vel q̄ſi.vt in dicta.li.bonoꝝ.
Et ipſas res ex ſuo ꝓprio ſignificato cōiter ac
cepto ſt deducto ere alieno.qñqꝫ aūt nō dedu/
cto ſignificare ꝯcluditur

Bonoꝝ poſſeſſoꝛ dꝛ ille q̄ de iure p̄toꝛio alte
ri ſuccedit.qꝛ bonoꝝ poſſeſſiones a p̄toꝛe ſunt
inuente. Et eſt dr̄ia inter bonoꝝ poſſeſſoꝛē et
heredē.qꝛ bonoꝝ poſſeſſoꝛ de iure p̄toꝛio ſucce
dit.ſed heres de iure ciuili

Bonoꝝ poſſeſſio poniť ꝓ vna dictōe ſm Azo
et ſt ius recipiendi.ꝓſequēdi ꝛ retinēdi illđ.
quod in bonis illius erat. cui ſuccedit de iure
p̄toꝛio. Et differt a petitōe hereditatis que eſt
de iure ciuili. vt Inſti. ꝛ.ff.pall'. Itē eſt ius qđ
ꝓſeq̄tur. Et in hoc differt ab actōe hereditatꝫ
vniuerſali.ſcꝫ poſſeſſoꝛie hereditatis petitōe
Et qñ poniť ꝓ vna dictōne.ſigt hoc ius. Si
aūt dꝛ poſſeſſio bonoꝝ ꝛ ſunt due dictōes tūc
ſt factū Diuidiť aūt bonoꝝ poſſeſſio.qꝛ alia ē
oꝛdinaria.alia extraoꝛdinaria. Alij diuidunt
bonoꝝ poſſeſſionē in has ſpecies.ſcilcꝫ bonoꝝ
poſſeſſionē ſm tabulas teſtamenti quam p̄re/
toꝛ dat liberis a patre in teſtamento iniuſte
preteritis ꝛ bonoꝝ poſſeſſionem contra tabu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

las teſtamenti. ⁊ eſt quā ptoꝛ liberis pollicetur
Bonoꝝ poſſeſſiones extraoꝛdinarie ſunt due
ex teſtamento. ſcȝ ſm tabulas et cōtra tabulas
Et q̄ttuoꝛ abinteſtato. ſcȝ bonoꝝ poſſeſſio vñ
liberi ⁊ daꝛ filio emācipato. qñ pater decedit ab
inteſtato. Et bonoꝝ poſſeſſio vñ cognati. ⁊ da
tur his q̄ p feminceū ſexū ſunt ꝯiūcti. Et bono
rū poſſeſſio vñ agnati. ⁊ daꝛ ꝓximis cognatis
p virilem ſexū poſt liberos. Et bonoꝝ poſſeſ/
ſio vñ vir ⁊ vxoꝛ. ⁊ datur viro. muliere ab inte/
ſtato decedente. agnatis vel cognatis nō exñti/
bus vel ecōuerſo mulieri. viro ab inteſtato de/
cedente. agnatis ⁊ cognatis nō exñtibus.
Bona vacare. eſt ipa dñm nō habere.
Bonefidei poſſeſſoꝛ eſt q̄ credit ſe aliquā rē iu
ſte retinere. Sȝ malefidei poſſeſſoꝛ ē qui iniu
ſte ſcit aliqā rē poſſidere. vt in regu. poſſeſſoꝛ. de
re. iur. li. vi. ⁊ Inſti. de vſuca. p totū.
Bonefidei emptoꝛ dꝛ q̄ ignoꝛauit rē alienam
eſſe. vel putauit venditoꝛē habere ius venden
di ſcȝ eſſe ꝓcuratoꝛē vel tutoꝛē. ff. de ver. ſign. l.
bonefidei.
Bonoſiani heretici a Bonoſio q̄dam epo ex/
oꝛti ꝓduntur q̄ xpm dei filium adoptiuū non
ꝓpꝛium eſſe aſſerunt.
Boos interp̄taꝛ in q̄ foꝛtitudo vel robur eſt.
Boꝛeas. ree. f. p. q̄dā vētus eſt. ⁊ coꝛ. ꝑmā. vñ
Ouidius epi. Illic me teneas boꝛeas vbi dul
ce moꝛari eſt.
Boꝛith. herba fullonū ē de q̄ panes faciūt q̄s
herbaticos vocant ⁊ ſiccant illos. habētq; p/
ſapone ſm Pap. Sc̄dm aūt Hiero. ſup Iere
miā hebꝛaicū eſt. ⁊ ē quedā herba quā ſeptua/
ginta interp̄tes dicūt herbā fullonū q̄ in pale/
ſtina in humidis et in virentibus locis inue/
nitur ⁊ eandē vim hȝ quā ⁊ nitrū ad lauādas
Boꝛago. f. t. quedam herba. vestes
Bos. ꝯ. t. ē aīal q̄drupes domeſticū aratro ap
tū. ⁊ dꝛ bos q̄ſi bonus opatoꝛ ſoli. ⁊ ē etymo. ñ
ꝯpoſitio. Et deberet facere gtūs bois. ſed inter
ponitur. u. ⁊ dꝛ bouis cā euphonie. gtūs p̄lis
facit boū. dtūs ⁊ ablatiuꝰ boby. vñ Uirgilius
Leta boū paſſim cāpis armēta videmꝰ. Et no
ta q bobus. qd̄ amiſit in ſillabis. recupauit in
tempoꝛibꝰ. Uñ lȝ bouis ⁊ boue coꝛripiunt p/
mā qꝛ Ouidiꝰ. Nō boue mactato celeſtia nu/
mia gaudēt tñ bobus eam ꝓdu. Uñ idem.
Non ꝑfecturus litoꝛa bobus aras.
Boſſoꝛus. m. s. pe. coꝛ. i. illud mare p qd̄ tran
ſiyt Hyo in ſpecie bouis. vel p qd̄ iupiter ī ſpe/
cie tauri detulit europā. Idem ⁊ alio nomīe p/
pōtides dꝛ a trāſitu pōti. Inuenitꝛ etiā boſſoꝛꝰ
⁊ ꝓpontides p nomine cuiuſdā ſtelle. Sumiꝛ

etiam p via quam vadunt boues ad campuȝ
pro nutrimento.
Boſſequus. pe. coꝛ. i. bubulcus.
q̄ſi ſequēs boues. in cuſtodia vl̄ q̄uis alio mō
Boſtar. n. t. pe. p. eſt locus vbi boues ſtant. ſcȝ
ſtabulū Dicitꝛ etiā boſtar locus vbi coꝛpa bo/
um cremanꝛ. Et inuenitꝛ hȝ boſtar. ris. pe. coꝛ. p
pꝛium nomen viri et ꝑmitiuū.
Botrio. onis. m. t. dꝛ qd̄ exiyt de ſarmēto quā/
do trugeſcit. ⁊ dependet de cingulo.
Botrus. tri. f. s. eſt id qd̄ eſt in acino. ſed poni
tur qñq; p acino. qñq; p vua. qñq; p racemo.
Inuenitꝛ tñ aliqñ in maſ. ge. vñ Deutro. xxxij.
Botrus amariſſimus.
Bouariū vel boariū. n. s. locus vbi venduntꝛ
boues.
Bouicida. ꝯ. p. p. ꝓdu. q̄ vel que cedit boues.
id eſt macellarius.
Bouilla. le. f. p. eſt locus vbi venduntꝛ boues.
vñ Perſius. Accedo bouillas. Uel bouille. la
rū. q̄dam locus iuxta Rhomā vbi boues ven
debantur. vel vbi boues tm̄ ſacrificabanꝛ iu/
xta p̄ceptum Minerue.
Bouinus. a. ū. res bouis. vel ad bouē ptinens
Bouinus etiā vt dicit Pap. i. boui ſilis.
Bouiſcida. ꝯ. p. i. qui ſcindit boues. ſcȝ macel
larius.

B ante R

Bꝛabantia. f. p. quedā ꝓuincia.
Bꝛachale. n. t. i. lūbare. ⁊ dꝛ a bꝛache. arū.
Bꝛachatas. a. ū. q̄ indutus eſt bꝛacha. Uñ et
bꝛachata dꝛ quedā regio gallie. ſcȝ que adiacet
rheno. qꝛ ibi hoīes vtuntur laxis bꝛachis.
Bꝛache. arū p̄lis numeri. ſunt indumēta q̄bꝰ
verēda coꝛpis velantur ⁊ teguntꝛ. ⁊ dꝛ a bꝛa/
chos qd̄ eſt bꝛeue. qꝛ bꝛeues ſolent eſſe. Nō enī
ſolent habere tibialia ſed ēxtenduntꝛ ſolūmodo
vſq; ad genua.
Bꝛacheū. i. vadū. ⁊ dꝛ a bꝛachos. qd̄ eſt bꝛeue
Bꝛachile. lis. i. lūbare. Bꝛachile etiā dicitur
cingulum renum.
Bꝛachilogia. f. p. eſt quedam figura locutio
nis. et fit cū plura ſub paucis verbis ꝯp̄hen/
duntur. vt Urit amoꝛ. Pandē. nuptam rapit
armat atridem Ultro pugnatur. fit machina.
troia crematur.
Bꝛachis. f. t. dꝛ inferioꝛ pars circuli.
Bꝛachiale. lis. n. t. dꝛ toꝛquis in bꝛachio. ſiue
bꝛachij quoddā oꝛnamentū. quod ⁊ dextroche
rium. ſiue dextrochirium dicitur.
Bꝛachiuȝ. n. s. dꝛ a bari. qd̄ eſt foꝛte vl̄ graue
quia ceteris membꝛis foꝛtius eſt. Inde bꝛachi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

olūm.i.paruū brachiū. Et brachiatus .a.ū.i.
hñs brachia. Et nota ꝙ ſunt multe ptes ī bra
chio. Nā ibi eſt torus ſiue maſculus.cubitus ꝛ
vlna. ꝛ alia ſiue aſcella. ſiue ſubhircus.et lacer/
tus. Et lacertus ſupioꝛ pars vel etiā ipm to/
tum brachiū. ꝛ dꝛ a lacero.as.qꝛ lacerti viden
tur eſſe lacerati a toto corpe. Jnde lacertoſ⁹ .a.
um.i.fortio.q̇ magnos ꝛ fortes habꝫ lacertos
Torus ſiue maſculus ē illa pulpoſa caro . que
in lacerto eſt. Cubit⁹ eſt vſqꝫ ad manuꝫ. ꝛ dꝛ a
cubo. as.qꝛ hoies ſolēt cubare ſup cubitū in
cena. vel dꝛ a cubon qd̓ eſt firmū.qꝛ firmū mē
brū eſt. Ulna ſm quoſdam ē cubitalis mēſu/
ra idem ſcꝫ ꝙ cubitus. Scd̓m alios eſt exten/
ſio vtriuſqꝫ brachij. Ala eſt iſta pars piloſa ſb
brachijs. ꝛ dꝛ ſic. qꝛ piloſa eſt vt ala. vel qꝛ in/
ſtar alaꝝ inde brachia emergant vel moueant̄
Et eadē dr̄ aſcella. qꝛ ab hoc loco brachia cil/
lentur id eſt moueant̄. Et idē loc⁹ dr̄ ſubhircus
quia eſt fetidus.habet eñ ſubtus hircum.i. fe
torem .hirci.
Brachos grece ip eſt breue latine.
Brachinane.aꝝ. ppl'i ſunt Jndie. ꝛ declinat̄
etiam.hec brahinana.ne.ꝯ.p.pe.coꝛ.
Bractea.n.s.pl'alis numeri.tenuiſſima auri
lamia. ꝛ dꝛ a bractē greco qd̓ lamina auri eſt.
Jnde hec bracteola.f.p.i.parua bractea . Bra
ctea etiā vel bracteola dꝛ cāpanula aurea. Jn/
bracteatus.a.ū.i.bracteis oꝛnatus ſm Hug.
Papi. vero dicit. Bractea tenuis auri lamia.
vel alicuius metalli.
Brancia.f.p.q̇ daꝫ locus iuxta guttur. ꝛ vt dr̄
brancie ſunt fauces. Uñ legit̄ in hiſtoria To
bie ꝙ Tobiā iunioꝛē piſcem metuentē prende
re iuſſit angel⁹ dicēs. Apprehende brācias ei⁹
Branciola..f.p.i.parua brancia.
Brancus.m.s.i.guttur.a.brachos qd̓ eſt bre
ue.qꝛ breue eſt ꝙ̄tum ad alia mēbra. Jtē inue
nitur hic brancus.ci.quedā paſſio ſiue moꝛb⁹
ſcꝫ ſ̄focatio fauciū frigido humoꝛe et tunc di/
citur a brancia.cie.
Braueta.te.ꝯ.p.pe.pdu.dꝛ tam victoꝛ ꝙ̄ qui
accipit brauiū.ꝙ̄ qui dat.
Brauiū.n.s.i.laurea.palma.munus p̄mium
curſus.q̄ſi parauiū.i.paratū adquiſituꝫ vi et
virtute vl' q̄ſi habita uiū.i.habitū virtute.
Breſith eſt liber geneſeos ſm hebreos.
Breuigerulus . pe.coꝛ.i. baiulus. ꝛ poꝛtatoꝛ
breuium.
Breuilogia.f.p.breuis dictio.ſcꝫ qñ aliquis
breuiter dicit.
Breuiloquus.a.ū. pe.coꝛ. q̇ breuiter loquit̄.
Jnde breuiloquium.i.breuis locutio.

Breuis.ꝯ.t.dꝛ a brachos qd̓ eſt breue. ꝛ ꝯpat̄
Jn breuitas.tatꝭ. Jn etiā breue.breuis.n.t. p
litteris. qd̓ ꝛ hic breuis.breuis inuenit̄. Jnd
h breuiariū.n.s.locus vbi reponunt̄ vl' repoꝛ
tant̄ breuia.vel vbi aliq̇d ꝯtinet̄ abbreuiatū.
Uñ q̇dam liber in quo ē totū officiū diurnuꝫ
ꝛ nocturnū dꝛ brauiariū. Jtē a breuis de bre/
uio.as.
Bria.f.p.i.mēſura.q̄libet. ꝛ dꝛ a brachos qd̓
eſt breue. vbi eñ nimietas ē ibi menſura nō ē.
Et bria dꝛ terra quedam vbi fiūt boni caſei.
Briſca.ce.i.fau⁹ vñ mel elicit̄. ꝛ dꝛ a briſin.
Briſeus.m.s.i. bachus. ꝛ dꝛ a briſin qd̓ eſt ex
p̄mere vel elicere.qꝛ ille p̄m⁹ docuit exprimere
ꝛ elicere vinū de vua.lac de māma.mel de fauo.
Briſin.i.exprimere vel elicere.
Brito.onis.m.t.pe.coꝛ.in obliq̇s.vl' cō.g.no
mē cuiuſdaꝫ gentꝭ. ꝛ dꝛ a brut⁹. Sūt eñ brito
nes q̄ſi bruti.q̇ q̇dē. Brut⁹ fuit p̄m⁹ rex brito
nū. ꝛ q̇ p̄io vna cū eis habitauit illā inſulam
que mō vocat̄ anglia. Jdē dicunt̄ britanni et
eadē cā. Jn h britānia ꝛ britonia.a quo ſumi
tur mō gentile brito ꝛ britānus.ni. Et nota ꝙ
britanni q̄nqꝫ dicunt̄ anglici.ſed cū adiuncto
vt flaui britanni. ꝛ raro ſine adiuncto. Et qñꝫ
dꝛ quedaꝫ inſula vltra britannos. ꝛ ꝓprie illi
britanni q̇ eandem inhabitāt. Sꝫ q̇ nob ſunt
cōtigui.ꝓprie ſunt britones Juuenalis.
Quā nec terribiles cymbri nec britones vnq̄
Bromin interp̄tatur comedere vel cōſumere.
Bromius.m.s.i.bachus.
Bruchus.m.s.q̇dam vermis a brachos qd̓ ē
breue.qꝛ breuis eſt.vel quia duret breuiter ſm
Hug. Papi.vero dicit. Bruchus locuſte ſi/
milis.vel q̇ nondū volat tamen maioꝛ.
Bruma.f.p.i.gelu.tp̄s hyemis ꝛ dꝛ a brachoſ
qd̓ eſt breue. ꝛ emeras.qd̓ eſt dies q̄ſi brachos
emeres.i.breues dies.ꝓpter breuitatē dieruꝫ q̇
tūc ſunt. Et dꝛ bruma matutinale frig⁹ ꝓprie
qꝛ breuit̄ durat. Et totū tp̄s hyemale dꝛ bru/
ma a breuitate dieꝝ. Uel bromin interp̄tatur
comedere vel cōſumere. Jn bromius.i.bacch⁹
qꝛ dat appetitū comedēdi. Jn hec bruma.me.
q̄ſi edacitas.qꝛ comedit ꝛ coꝛrodit folia arbo
rū.vl' qꝛ dat appetitū comedendi. Jn bruma/
ni dicunt̄ q̇ hñt faſtidiū ciboꝝ.et inde bruma
rij in eodem ſenſu. Jtē a bruma hic ꝛ hec bru/
malis. ꝛ hoc le. vt brumale tp̄us ꝛ brumoſ⁹ a.
um.i.imundus ꝛ frigoꝛoſus.
Brunda grece.latine coꝛnu vel caput cerui dꝛ
Jn hoc brūduſiū.n.s.a ſitu loci. ꝛ eſt loc⁹ q̇dā
vbi eſt optim⁹ poꝛt⁹. Uident̄ eñ coꝛnua cer/
ui ꝛ caput ꝛ figura in diſpoſitioe eiuſdem loci.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Bꝛutus.a.um.i.ſtolidus.inſulſus.ſtultus.inmundus. Unde dicimus ſtultū eſſe brutū ⁊ irrationalem. Omne etiā aīal irrōnale dꝛ brutū ꝙ autē dꝛ brutus obꝛutus.ſcilicet a ſenſu quia caret ſenſu eſt eni ſine ratōne.etymo eſt nō compoſitio

B ante V

Bubalꝰ.pe.coꝛ.bos ſilueſtris et ferinus a bos quia ſimilis eſt boui. Jn̄ babula.f.p.p. femina bubali.et bubalinus.a.ū.i.bubalus.a.ū. in eadem ſignificatione.ſcꝫ ad bubalum ꝑtinēs vel de bubalo exn̄s. Jnueniť etiā bubalus.a.um.ij. Regū ſexto.

Bubaſthis.ſtis.f.t dea bubulcoꝝ.

Bubo.onis.incerti.ge.a ſono.vocis cōpoſitū nomen habet.ē auis feda et feralis.onuſta quidem plumis.ſed graui ſꝑ detenta pigritia in ſepulcris die noctuqꝫ verſatur.et ſꝑ cōmoꝛans in cauernis. De qua ouidius Fedaqꝫ fit volucris venturi nuncia luctus. Jgnauus bubo dirum moꝛtalibus omen. Deniqꝫ apud augures malum ꝓtendere fertur. Nam cū in vꝛbe viſa fuerit ſolitudinē ſignare dicūt

Bubulcus.m.s.dꝛ.cuſtos boū.ſicut ſubulcꝰ cuſtos ſuinū

Bucca.f.p.i.os vel oꝛis folliculus vel inflatio Uel bucca.f.p.eſt nomen ficticiū ſumptum ex ꝓprietate vocis ipſius rei.ꝙ aūt dꝛ bucca quaſi bolos.i.cibos capiens.etymologia eſt nō cōpoſitio.

Buccatꝰ.a.ū.q̇.hꝫ buccas vltra modꝯ magnas

Bucco.conis.m.t.verboſatoꝛ q̄ multū loq̇tur et q̇ multū cōedit. Pꝛopꝛie quidē bucco dr garrulꝰ q̇ cūctos loquacitate oꝛis nō ſenſu exupat

Buccula et bucella.f.p tam ꝓ moꝛſella qꝫ pro parua bucca. Buccella etiā dꝛ vmbo et quedā pars galee ſcꝫ criſta vel conus. Unde Juuenalꝭ Et fracta de caſſide buccula pendens. Jtem bucula ꝑ vnū.c.i.iuuenca.et tunc deriuatur a bos vn̄ Uirgiliꝰ in pꝛimo geoꝛgi. Aeria fugeri grues.aut buccula celū. Papias vero dicit Buccula vacula a boue diminutiuū

Buccella.f.p.dꝛ a bucca taꝫ ꝓ moꝛſello panis qꝫ ꝓ pua bucca

Buccellarius.m.s.i.gluto.⁊ diciť a buccella

Bucetum.n.s.dꝛ locꝰ.vbi boues ciūť.i.vocāť ſicut eſt ſtabulū vel paſcua vel foꝝ ⁊ dꝛ a bos ⁊ cio cis.

Buccina.f.p.i.tuba.et dicitur a boo.as .qꝛ ſonat.vel dicitur buccina quaſi vocina a voce.et eſt ꝓpꝛie qua ſignū datur in hoſtes Sed olim pagani agreſtes ad omnē vſum buccina ad cōpita vocabantur.pꝛopꝛie igitur agreſtibꝰ hoc ſignū fuit. Et differt a tuba in vſu quia buccina inſonans ſollicitudinē ad bellū denūciabat.ſed tuba pꝛeliū indicebat. Jnde buccino.as.i.cū buccina ſonare. Jnde buccineus.a.um et hic buccinꝰ.i.clamoꝛ buccine. Et coꝛ.pe.vn̄. Uirgiliꝰ in.xi.enei. Buccina cū muros varia cingere coꝛona

Buccicen.m.t.pe.coꝛ.i.cū buccina canēs

Bucolicus.a.ū.pe.coꝛ..i.bouinus.liber de bobus factus vel tractans. Un̄ et pluraliter bucolica.coꝛuꝫ.ille liber vbi tractatur de bobus ſm Hug. Pap.ꝟo dꝛ.bucolicū carmē.i.paſtoꝛale.

Bufo.onis.m.t.i.rana terreſtris

Bugloſſa.f.p.eſt quedā herba q̄ſi bouis lingua quia folia aſperrima ad modū lingue bouis hꝫ Et Pap. Bogloſſa per.o.in pꝛima ſyllaba dicit ꝙ ſit herba lingua bouina a grecis dicta .qꝛ folia aſperrima ad modū lingue bouis habet Sed Macer ⁊ medici dicūt vſualiť bugloſſa

Bulla.f.p.ꝑ duo.l.ē tūoꝛ q̄ fit in aq̄ ex pluuia cadente.⁊ dꝛ a bullio.is. Jnuenitur etiā bulla ꝓ ſtella aliq̄n inuenitur ꝓ gemma. aliq̄n diciť bulla oꝛnamentum equoꝝ et nobiliū puerorū Solebant eni pueri nobiles in ſignum nobilitatis deferre q̄ſdā bullas aureas a collo pendentes.ꝑ quaſdā coꝛrigiolas. Un̄ tales pueri dicebanť bullati. Un̄ et q̄dā veſtis.et etiā balthꝰ dicitur bulla.qꝛ bullis oꝛnatur. Et vt generaliter dicať oīa oꝛnamēta aurea vel argētea q̄ fiūt q̄ſi inflata.bulle dicūtur. Et bulla dꝛ etiā q̄nqꝫ ſigillū qꝺ cere impꝛimiť. Jn̄ bullo.as.are.i.ſigillo. Et a bulla ſm quālibet ſignificationē dꝛ bullatꝰ.a.ū.i.plenꝰ bullis vľ oꝛnatꝰ vľ ſigilatꝰ

Bullio.onis.i.tumoꝛ aque bulientis.et diciť a bulio.is.ire. Jn̄ buliculus.i. paruus bullio. Et bulliunculꝰ.dimi.i.puus bullio.

Bulloꝛ.oris.tūoꝛ aque bulientiſ

Bumaſtha.f.p.⁊ hoc bumaſthe.thes.ē vitꝭ vľ vua magna ī ſilitudinē māme bouis ⁊ dꝛ a bos Jn̄ ⁊ dr bumaſtha q̄ſi bouis māma

Burdigallis ē q̄dā ciuitas.a burdꝰ et gallꝰ qꝛ hunc burdū galli habuerūt pꝛius Jn̄ hic ⁊ hec burdigalenſis ⁊ hoc ſe.aliquis de tali ciuitate

Burdo onis.eſt aīal qꝺ ex equo naſciť et aſina ſm papiā ſicut mulꝰ ex eq̄ ⁊ aſinoꝛ diciūť talia animalia bigena

Burgūdio.onis.ꝓ noīe cuiuſdā gētis a burgꝰ gi.qꝛ oli deuicti a rhomanis hoīes illius gētꝭ ab ipſis romanis ꝑ burgos ſūt diuiſi ⁊ ob hoc burgūdiones dicti ſunt. Jn̄ hec burgūdia. f.p dꝛ terra illa Jn̄ mō ſumitur hic ⁊ hec burgundio.gētile q̄ ē de terra illa.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Burgus.gi.m.s.i.caſtrũ vel fortiliciũ.Et ca/
ſtra crebra q̇d ẽ ꝑ limites habitacula cõſtituta
burgas vulgo vocant. Jñ burgarius a.ũ.⁊ hic
et hec burzenſis in eodẽ ſenſu id eſt caſtrenſis.
Burgulio onis.vel burgulíuz in eodem ſenſu
dicitur crinis genitaliũ.Vñ Burgulium ꝓpe
teſticulos creſcens crinis extat.
Buris.ꝯ.t.dr longũ lignum ⁊ curuatũ in ara/
tro.vel potius curuatura illius ligni. ⁊ dicit̃ a
bos.q̄ſi bouis vros.qꝛ cauda eſt ad ſimilitudi
nem caude bouis Pap.vero dicit.Buris cur/
uatura aratri.
Burſa.f.p..i. marſupiũ. ⁊ dr a byrſa.ſe.qđ eſt
corium bouis.quia de corio fit.
Burſella dimi.i.parua burſa.
Buſtarius rij.dicit̃ ille qui corpa cremat vl' ſe
pelit.⁊ dicitur a buſtum.
Buſticera.cõ.p. dicitur qui vel que ſepulchra
ſtruit ⁊ dicitur a buſtum.ſti.
Buſtifragus.pe.cor.qui frangit buſtũ id eſt ſe
pulcrum ſpoliat mortuum
Buſtulũ dimi.id eſt paruum buſtum
Buſtũ.n.s.dicit̃ ignis vel lignoꝝ ſtrues.vbi
corpora mortuorũ cremant̃.et dicitur buſtum
quaſi vſtũ ab vrendo.Et buſtũ id eſt ſepulcrũ.
Buſtura.f.p.id eſt ſepultura.⁊ dicitur a buſtũ
quod eſt ſepulcrum
Buphthalmon dr aliquis hñs magnos ocu/
los vt bos. ⁊ dr a bus.i. bos.et ophthalmon
oculos. vel ſm Jſidoꝝ eſt quidã flos croci.ſi/
milis oculo bouis.⁊ a grecis nomẽ accepit
Butanicũ.n.s.eſt quidam liber medicine vel
phyſice qui et herbarium dicitur
Butyrũ.n.s. me.pd.dr pinguedo lactis et ſic
deriuatur a buto qđ ẽ qđdam aial lacte multũ
abũdans.Jnuenitur tñ me.cor.vñ Virgilius
Lac niuiũ butyrũqꝫ nouũ cum melle comedi.
Et ſic cõponit̃ a bos ⁊ vterus vel tyrus. qđ eſt
caſeus. ⁊ dr butyrũ quoddã qđ fit ex lacte.
Buto onis.m.t. eſt qđdaz genus aialis quod
valde in lacte abundat.et dicitur a buo.is.
Butro onis.m.t.id eſt iuuenis
Butus.a.ũ.id eſt perfuſus.a buo is.
Buxus.m.s.eſt quedã arbor.⁊ dr a byxos gre
ce.Jñ hoc buxũ.i.lignuz.vel fructus illius ar/
boris.vtrũqꝫ tñ indr̃nter inuenitur tam ꝓ ar/
bore q̃ꝫ ꝓ ligno. Jñ etiã buxeus.a.ũ.de buxo ex
iſtens.⁊ hoc buxetũ.locꝰ in quo creſcũt buxi.

C ante A.

Caath penitentia vel patientia dici
Caballꝰ.m.s.i.vilis equus. ⁊ dici
a cabo. Jñ caballinus.a.ũ.pe. ꝓdu
Vel caballus dicitur quaſi cauallus.quia pede
cauat terraz.vel quia pedẽ hꝫ cauũ vt dextrarꝰ
Cabo onis.i.equus caſtratus.
Cabro.m.t.⁊ ſcabreus.brei.ſunt diuerſa gene/
rũ animalia.et dicitur ambo a cabo.i.equo qꝛ
de putridis carnibꝰ equorũ ſepe naſcũtur. Pap.
vero dicit. Cabro vermis dictus a cabone id ẽ
equo.eo ꝙ ex equo creetur.ſic cabro ſcribitur ſi/
ne.r.in prima ſillaba. Ponit etiã cabro ita ꝙ.r
eſt in prima ⁊ ſecũda ſillabis.Vnde dicit.Cra
bro vermis dictꝰ a cabone ex quo naſcitur. Et
hec litera inuenitur in multis biblijs Deutro.
vij. Jnſuper et crabrones mittet dominus deꝰ
tuus in eos. Quedam autẽ biblie habent ibi.s
et dicitur ſcrabrones.ita ꝙ .r.eſt in prima ⁊ ſe/
cũda ſillabis. Sed Pap.vult ꝙ ſcabrones ſcri
batur ſine.r.ĩ prima ſillaba. Vnde dicit Sca/
brones id eſt veſpe longiora crura habẽtes.Ca
bul in lingua phenicũ ſonat diſplicere. Vnde
iij. Regũ.ix.dicitur.ꝙ Hiraz appellauit oppi
da que dedit ei Salomon. terram cabul. quia
diſplicuerunt ei. vnde Dico cabul terram. Sa
lomon quã contulit Hiram.
Cabus bi.dicitur menſura. Vnde quarto Re
gum ſexto. Quarta pars cabi.ſcꝫ ſtercoris co/
lumbarum. Et vt dicit Joſephus hoc condie/
bant cibos pro ſale. Jtem in hyſtorijs dicitur.
Tradunt quidam nomĩe ſtercoris dici veſicu/
lam columbe.in qua recipiebantur grana de fo
ris allata. vnde. Eſt menſura cabus.caro ver/
mibus apta cadauer
Cacabus .m.s. pe.cor.i .lebes a ſono feruoris
dictus Feruẽdo eñ exprimit hunc ſonũ ca.ca.
ca.ſm Hug. Vnde. Jn noſtro cacabo propter
pulmenta cacabo. Pap.dicit. Cacabus. vas de
terra.⁊ etiam de eramento.vnde. Deſipis in ca
cabum ſi fruſtra remorſa retrudis.
Cacephaton id ẽ turpis ſonus.a cacos ⁊ pho/
ne qđ eſt ſonus vel turpis flatus. Jñ cacepha/
tus id eſt turpis ſonus vl' turpis flatus.quod
et alio noĩe dr cacaphonia id eſt cacephaton.
Cacethes.thís.m.t.id ẽ malus mos.⁊ dicitur
a cacos ⁊ ethis qđ eſt mos. Vnde Juuenalis.
Jnſanabile multos ſcribendi cacethes.
Cacexia.xie.vel cacoſia dicitur grece mala vexa
tio.quedaz paſſio eſt.⁊ dicitur a cacos ⁊ oxi qđ
eſt acutum.vel ethis . quod eſt mos quaſi acu/
tum malum vel malus mos ſm Hug. Pap.
vero dicit
Caxeia nomen ſumpſit a corporis habitu.Nã
grece malum vel vexatio dicitur Fit eñ intẽp
rantia egrotantis vel medicantis.
Cachinnus id eſt riſus inutilis et immodera/